

letnik XXI - št. 5, maj 2014

Glasilo občine Trzin

odsev

Na državo ne moremo čakati
Prijeten uvod v trzinski praznik
Florjan bi bil zadovoljen
Uspeh premestitve sejma

031 363 348

www.magnetit.si

GERMA 3400

ANTIOKSIDANTI – NAJPOMEMBNEJŠI RAVNO V POLETNEM ČASU

Poletje je pred vrati. Dnevi so daljši, sonce že močno sije, kar izboljša naše počutje in nas napolni z dodatno energijo za delo in šport. Zato živimo hitreje pa tudi jemo v poletnem obdobju malo manj, če pa že, pa se z veseljem podružimo ob žaru na pikniku v družbi najbližjih prijateljev. Morda se ne zavedamo, ampak vsem omenjenim situacijam je skupna ena stvar – močno povečan nastanek prostih radikalov v našem telesu, ki ga lahko resno poškodujejo.

Koža, naš največji organ, prestreže UV žarke, ki v njej povzročijo nastanek prostih radikalov, ti se dodatno tvorijo v našem telesu ob povečani fizični aktivnosti, nevede jih vnesemo v telo tudi z hrano, pripravljeno na žaru, nenezadnje pa jih prejmemo tudi iz okolja. Antioksidanti, katere zaužijemo s hrano, telo ščitijo pred prostimi radikali, pa vendar je teh zaradi manj redne prehrane ponavadi premalo. Zaščita je manjša, obremenjenost s prostimi radikali večja, zato ti kmalu prizadanejo celicam našega telesa nepopravljivo škodo, žal vidno šele čez nekaj časa, lahko tudi desetletij. Hitro opazni znaki delovanja prostih radikalov so pegavost, pojav znamenj na koži, opekline kože, večja

utrujenost oči in poslabšanje vida, poslabšanje stanja venskega ožilja med poletjem, krvožilne težave, zgaga in težave v želodcu, posledično neurejena prebava pa vse do zmanjšanja imunske odpornosti, povečane pogostnosti bakterijskih in virusnih infekcij in nenazadnje tudi rakavih sprememb v našem telesu.

Ne čakajte na prihod vseh opisanih težav, postanite lastnik svojega zdravja in usode že danes in podprite svoje telo z dodatnim vnosom antioksidantov. Germa 3400 super antioksidant vsebuje kombinacijo toničnih zelišč, ki delujejo sinergistično in naše telo v tem obdobju oskrbijo s potrebno podporo. Snovi iz zelenega čaja, grozdnih pečk, medicinske gobe Reishi in vitamin C zagotovijo ustrezno antioksidativno zaščito pred prostimi radikali, matični mleček pa z svojim bogastvom vitaminov in mineralov močno podpre naš imunski sistem in odpornost. Za nameček vsebuje Germa 3400 še sibirski ženšen, ki nas dodatno napolni z energijo in da nov zagon za vsak dan! Ne čakajte, ukrepajte že danes!

*Janez Erčulj, mag. farm., NCSF cpt.
leteči farmacevt*

AKCIJA: Ob nakupu dveh izdelkov ali če na naš naslov pošljete po pošti dva pokrovčka embalaže, dobite tretji izdelek z **50% popustom!** Ne čakajte, izkoristite ugodnost že danes! Telo vam bo hvaležno!

Slamnikarski sejem

Domžale, 7. junij 2014

*Vabimo vas na Slamnikarski sejem,
ki bo v soboto 7. junija 2014 od 9.00 ure do 20.00 ure
v Slamnikarskem parku (parku pri Občini).*

www.kd-domzale.si

Kulturni dom
Franca Bernika
Domžale

OBČINA DOMŽALE

Praznik tudi za razmislek

Mesec visokih trav dokazuje, da se ne po naša zastonj s tem imenom. Zelenje zmagovito barva polja, travnike, gozdove in le na najvišjih vršacih še vztraja belina. A toplina bližnjega poletja nezadržno prodira tudi v višave in pisane preproge cvetja že nadomeščajo belino zapoznelih snežnih jezikov. Maj je za mnoge najlepši mesec, čas cvetenja, ljubezni, kopnenja ... Prav posrečeno, da se je prva omemba našega kraja ohranila ravno iz sredine maja daljnega leta 1273. Ne bi mogli izbrati boljšega datuma za praznik! Ampak v našem kraju ni prazničen le 15. maj, prazničen je pravzaprav ves mesec. Družabnih, veselih, slavnostnih, lepih in sploh zanimivih dogodkov je toliko, da smo lahko že malo izbirčni. Pa je kar težko izpustiti kakšno prireditev, čeprav lahko opazimo, da je še vedno precej naših občanov, ki raje hodijo v bližnjo Ljubljano, ker je tam bolj »fino«, bolj nobel in na višji ravni. Vsak ima pravico do izbire, svojega mnenja in okusa. Tisti, ki se udeležujejo trzinskih prireditev, pa so marsikdaj presenečeni nad kakovostjo dogodkov, izbiro gostov in tudi zanimivostjo dogajanja. Ja, Trzinci nismo kar tako! Že od nekdaj je bilo znano, da smo dobri in tudi drzni organizatorji. Letos praznujemo v čudnem času brezvladja, negotovosti in spletkarjenja političnih pretkanec. Govorimo o politični in tudi moralni krizi. Statistiki k sreči vlivajo upanje, saj navajajo prve znake oživljanja gospodarstva. Čeprav so tajkuni uničevali, razkosavali in kradli naše tovarne in državno bogastvo, ima slovensko gospodarstvo v svojih temeljih

očitno še zdravo jedro in moč, da ponovno zacveti. Prav je, da se zavemo te moči in da se ne predajamo malodušju. Morali bi najti moč, da premagamo razcepljenost in apatičnost. Številni ljudje se obračajo od politike, zamahnejo z roko in pravijo, da jih barabe, ki se tepejo za oblast, ne zanimajo. A tiščanje glave v pesek ne prinaša rešitve. Res da za vsakim dežjem posije sonce, vendar je to sonce lahko še vse predolgo za oblaki, in je tudi kasneje še dolgo lahko zatemnjeno. Tega našim otrokom, če smo se že zadolžili na njihov račun, ne smemo narediti.

Prav čas brezvladja nam daje možnost za razmislek, izbire pravih rešitev. Ne bi smeli biti kot prestrašene ovce, ki se dajo voditi najbolj glasnim in prepričljivim preračunljivcem, ki bi morali že davno sedeti za zapahi. Poiskati bi morali poštene, sposobne ljudi z vizijo. Take, ki bi bili pripravljeni povezovati, pomagati ljudem in državi in ki ne bi mislili zgolj na privilegije, okoriščanje in sladkosti politične premoči. Spet bi morali dati veljavo poštenosti, prizadevnosti in dobremu delu. Lepo je praznovati, saj nam prazniki omogočajo, da se družimo s prijatelji, znanci in neznanci. Lahko se ozremo nazaj, na prehojeno pot, in se zazremo tudi naprej. Ko gledamo nazaj, je prav, da prepoznamo napake, da vidimo, kje smo ga polomili in kaj bi lahko naredili bolje, ko načrtujemo naprej, pa moramo z izkušnjami iz preteklosti presegati slabosti in napake, ki smo si jih privoščili. Razmislimo tudi o tistem, kar je bilo dobro, in poskusimo to nadgraditi. Ljudje vse preradi spregledamo dobre stvari in se raje predajamo kritikam in tarnanju. A če si vzamemo čas, lahko tudi v slabih stvareh najdemo poduk, izziv in moč za boljše delo. Kot lahko tudi v ohromljenem gospodarstvu najdemo zdravo jedro, lahko tudi med ljudmi najdemo take, ki še dajo kaj na pravico, čast in imajo ideje, znanje in

sposobnosti za skupno dobro. Da bo izbira prava, moramo znati opazovati, razmišljati, namesto da se zapiramo v svoje vrtičke, pa moramo imeti tudi pogum, da izrazimo svoje misli, želje in pričakovanja. Ko bomo šli, če bomo sploh šli, na volišča oddat svoj glas, bo naš vpliv le še kot moč zrnca peska v puščavi. Dogajanja v državi in tudi širše po svetu na nam ne smejo pokvariti trzinskega praznovanja. Ob trzinskem prazniku se lahko ponosno ozremo okrog, saj smo, vsaj statistično, med najbogatejšimi in tudi najbolj razvitimi občinami. Veliko se je spremenilo v zadnjih desetletjih; Trzin je v tem času postal naselje, v katerem je prijetno prebivati. Marsikaj imamo, česar tudi večji nimajo, in tudi majhnost je lahko naša prednost. Med drugim nam to daje možnost, da bolje čutimo utrip in življenje našega kraja, tudi da se poznamo med seboj. Če sodimo po dogajanjih v Trzinu v zadnjem času, je naš kraj res še kako živ in bogat. Ponuja nam veliko možnosti za prijetno in družabno življenje, za občutenje narave v naši okolici in za prijateljske nasmehe ob srečanjih.

Urednik

ODSEV

glasililo občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Klemen Hvasti, Zmago Knuplež, Brigita Ložar, Andrej Nemeč, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevce, Iztok Plevelj, Ana Pirc, Majda Šilar, Dunja Špendal, Jožica Valenčak in Nina Volgemut

Tehnično urejanje in tisk:

✂ **grafex** agencija | tiskarna

Trzinje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500** izvodov

Glasililo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
junijsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5. junija
2014

Slika na naslovnici
Praznično velika potica
Foto: Miro Štebe

TRZIN FEST

MEDIJSKI POKROVITELJ:
Kamniške novice

Ledolomilec med festivali!

Sobota, 24.5.2014

- 16.00 Stojnice
- 16.00 **LEDENA DIRKA**
- 16.00 **USTVARJALNE DELAVNICE**
- 18.00 **SAPRAMISKA**
- 18.30 **MAČEK MURI IŠČE KRONIKO**
- 20.30 **MANOUCHE**
- 20.45 Ogled finala Lige prvakov na velikem platnu

Nedelja, 25.5.2014

- 16.00 Stojnice
- 18.00 **HITRI ZMENKI**
- 20.00 **VROČA ŽUPA**
- 21.00 **RADIO MONDO**

Torek, 27.5.2014

- 20.00 **ARNE HODALIČ: Etiopija**

Sreda, 28.5.2014

- 18.00 Stojnice
- 20.00 **ROBINSON**

Petek, 30.5.2014

- 20.00 **TRZIN' za SLAVO!**

Sobota, 31.5.2014

- 18.00 Stojnice
- 20.00 **ANA PUPEDAN**

Nedelja, 1.6.2014

- 20.00 **AFERA POUHN KUFR**

Četrtek, 5.6.2014

- 18.00 **KDO SI UPA PODRETI VIGVAM?**

Ostop na vse dogodke je brezplačen!

KUD FRANC KOTAR TRZIN, Iskd, KOTLOVNICA, Coca-Cola, SoftNET, BAKING TRUST, PIZZERIA TRZIN, PIRATA, PRESAD, ARGENT, ana-on.com, Avtocenter KNAVS

KONTAKTI P: 064 185 744 | E: info@trzinska-pomlad.com | http://trzinfest.trzin.si

Županov kotichek

Spoštovani občani in občanke, ko boste brali ta prispevek, bo za nami že šestnajsto praznovanje občinskega praznika naše občine; praznovanje, ki vedno znova že samo po sebi pomeni tudi priložnost za razmislek o preteklosti in dosežkih ter o prihodnosti in načrtih občine. Vendar tega Županovega koticheka ne bi izkoriščal za to, da bi še enkrat ponavljal, kaj vse smo v letu dni od lanske proslave uspeli narediti, in ponovno pojasnjeval, kaj za Trzin že pomeni in še bolj bo pomenila Jefačnikova domačija, kaj večnamenska zgradba ob Habatovi ulici, kaj nakup trase za nov vhod/izhod za potrebe OIC Trzin ipd.

Doslednost

Bolj bi rad izpostavil to, da smo vse, kar smo v občini delali in naredili v zadnjem času, po mojem prepričanju dovolj dosle-

dno in uspešno izpeljali v skladu s programsko orientacijo za trajnostni koncept razvoja in zato smo se v enaki meri kot za konkretne občinske investicije angažirali tudi za promocijo in praktično izvajanje programa energetske učinkovitosti tako v javnem kot v zasebnem sektorju v občini, za promocijo izkoriščanja obnovljivih naravnih virov energije, čeprav nam to, kot vsaka odločitev za nove tehnologije in prijeme, povzroča tudi občasne težave, ker pač vse stvari še niso dovolj dognane in preizkušene. Vendar smo tudi pri tem izhajali iz prepričanja, da je Trzin kraj in občina, ki si mora prizadevati, da bo med prvimi, če že ne prva tudi na teh področjih, in da bo tako upravičila sloves najbolj razvite občine v Sloveniji. K temu sodijo tudi na videz manj velikopotezne, a v resnici zelo daljnosežne aktivnosti občine, kot na primer vsakoletna čistilna akcija, skrb za zelene površine, vključno z vsakoletnim sajenjem dreves, zavzemanje za čim bolj dosledno ločevanje odpadkov, za čim bolj učinkovito čiščenje komunalnih odpadnih voda itd. ter seveda tudi vse to, kar smo že dosegli na področju celovite oskrbe starejših, na področju občinskih socialnih pomoči itd.

Seveda pa si vsi ali, upam, vsaj skoraj vsi, želimo nadaljevanje takšne politike tudi v prihodnje. Zato se mi zdi prav, da tudi Občina Trzin ob začetku nove finančne perspektive (2014–2020), tako kot vlada na ravni države, ki pripravlja strateške dokumente za obdobje te perspektive, premisli, kako uravnavati svoj razvoj v tem obdobju in uskladiti svoje želje in cilje z razvojnimi prioritetami EU in države. Pri tem ostajamo zvesti konceptu trajnostnega razvoja; v skladu z načelom, da je vedno potrebno začeti pri sebi in, če hočete, tudi o varstvu narave oziroma okolja razmišljati tudi takrat, ko se nam zdi, da ne bo posebne škode, če odvržemo plastično vrečko v grmovje, namesto da bi jo odnesli do najbližjega koša za smeti ali celo zabojnika za plastično embalažo. Kajti varstvo okolja/narave se ne začne in konča z žuganjem velikim onesnaževalcem, temveč z zgledom.

Zgled in državotvornost

Skratka, premisliti moramo, kaj v Trzinu še potrebujemo in kaj želimo zato, da bomo po eni strani zagotavljali vsaj enako in še višjo kakovost življenja vsem občanom in občankam in hkrati z nadaljnjim razvojem občine ob doslednem upoštevanju ranljivosti okolja in nepovrnljivosti vsega, kar uničimo v naravi, ter ob zagotavljanju ustrezne pomoči socialno ogroženim družinam in posameznikom prispevali tudi k razvoju države v celoti. Občina Trzin je res med manjšimi občinami, a kot najrazvitejša občina z daleč največjim številom gospodarskih subjektov na 1000 prebivalcev in zdaleč najvišjim številom zaposlenih na 1000 prebivalcev v občini, je vseeno zelo pomembna za celotno Slovenijo; ne samo zaradi svojega prispevka k BDP države, temveč v še večji meri kot zgled in ena od lokomotiv razvoja. Občina Trzin s svojo razvojno strategijo predstavlja dober primer razvoja v smeri, ki jo danes tudi ekonomisti zagovarjajo kot koncept prihodnosti s poudarkom na malem in srednjem gospodarstvu, modernih tehnologijah, utemeljenih na znanosti in raziskovanju ter storitvah. Morda bo kdo presodil, da vse to zveni samohvalno, da je namenjeno predvsem ustvarjanju prazničnega vzdušja, vendar ni tako. Dejstva govorijo zase in med ta dejstva sodi daleč najvišji indeks razvitosti občine med vsemi občinami, nadalje že večkrat omenjeno število gospodarskih subjektov in zaposlenih v občini, predvsem pa še vedno, kljub krizi, zelo zaznavni pritisk podjetnikov, ki bi želeli delovati v naši občini, in tudi ljudi, ki bi se želeli preseliti v Trzin. O vsem tem radi spregovorijo tudi obiskovalci Trzina.

Tudi z mislijo na vse povedano vam, spoštovani občani in občanke, še enkrat čestitam za občinski praznik in vam glede na bližajoče se poletje želim čim lepše počitnice in dopuste ter vas še pred tem vabim tudi na zanimive prireditve, ki se bodo v Trzinu vrstile še vsaj kak mesec.

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50

Številka faksa:
01/ 564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8. – 14.
sreda 8. – 13. in 14. – 18.
petek 8. – 13.

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/ 564 47 30**.

Pomoč na domu

Dom počitka Mengeš izvaja storitev pomoč na domu na podlagi koncesije v občini Trzin. Storitve izvajajo socialni oskrbovalci, ki so usposobljeni za oskrbo na domu. Storitve, ki jih nudi v okviru pomoči na domu, so:

- pomoč pri temeljnih dnevni opravilih,
- pomoč pri gospodinjskih delih,
- pomoč pri ohranjanju socialnih stikov.

Podrobnejše informacije dobite na tel. št.:

051 327 317 ali **01 723 7228** ter na spletni strani zavoda: **zavod@dom-pocitka-menges.si**.

Na državo ne moremo več čakati

Naša občina sodeluje pri več skupnih projektih, za katere ste na Občini računali, da boste pridobili tudi evropska in državna sredstva, vendar se to, v veliki meri tudi zaradi nespretnosti, napak in neučinkovitosti državnih služb, ni zgodilo in se mogoče sploh ne bo, saj so denar namenili drugim, slabše pripravljenim projektom. Tako se zdaj na Občinah odločate, da boste sami začeli sanirati in širiti vodovodno omrežje, posodabljeni in širiti centralne čistilne naprave in kanalizacijsko omrežje na našem območju, v zraku visi financiranje sežigalnice odpadkov na Barju, če omenimo le največje projekte. Precej časa je bilo znano, da imate projekte pripravljene, da pa boste zamudili predvidene roke, če jih ne boste začeli izvajati. To bi pomenilo veliko gospodarsko škodo in tudi morebitne sankcije Evrope. Zakaj župani niste bolj odločno opozarjali na neustrezno delo vladnih služb, zakaj ne zahtevate iskanje odgovornih in sankcij za tiste, ki delajo škodo širši skupnosti?

Vprašanje je zelo kompleksno in terja zelo obširen odgovor, kar pa najbrž za Odsev ni sprejemljivo, saj bi celovit odgovor zahteval preveč prostora. Zato sem prisiljen odgovoriti tako, da bo morda kaj še ostalo nejasno. Najprej: ne gre samo in tudi ne zlasti za to, da bi bila evropska kohezijska sredstva dodeljena slabo pripravljenim projektom. Gre za to, da so razpisi omogočali kandidiranje s projekti po t. i. »rumeni Fidic knjigi«, kar pomeni, da so investitorji, največkrat skupine občin, prijavljali projekte v fazi projektnih nalog in – morda – idejnih projektov, kar ni nič nenavadnega, saj gre v mnogih primerih za velike in drage projekte, pri katerih že priprava investicijske dokumentacije, PGD projektov in pridobivanje služnosti, nujnih za pridobitev gradbenega dovoljenja, lahko stane 100.000 evrov in več in zato investitor želi vedeti, ali lahko računa na sofinanciranje, ker drugače projekta ne bo zmožal izvesti in je potem tudi strošek priprave projekta lahko stran vržen denar. Napaka torej ni v tem, da so tem projektom sredstva bila dodeljena, temveč v tem, da v odločbah o dodelitvi sredstev ni klavzul, ki bi določale, da bodo sredstva v primeru, če se projekt ne bo začel dejansko izvajati do tega in tega datuma, projektu odvzeta in dodeljena drugemu, medtem pripravljenu projektu. Potem se je izkazalo, da nekaj projektov iz različnih razlogov resnično ne bo mogoče izpeljati ali celo ne začeti fizično izvajati do konca finančne perspektive 2007–2013 in dokončati do konca avgusta 2015, zato je vlada začela pozivati druge možne investitorje, med drugim tudi nas – občine severovzhodno od Ljubljane, kjer smo pripravljali dva velika medobčinska projekta, naj pohitimo s pripravami, da bomo lahko mi dobili sredstva, ki očitno ne bodo porabljeni. Res smo pohiteli in lani do konca poletja naredili čisto vse potrebno. Ne samo da smo (občine Domžale, Kamnik, Komenda, Cerklje, Mengeš in Trzin) pripravili projekt nujne posodobitve in nadgradnje CČN Domžale–Kamnik, vključno z izgradnjo primarnih vodov kanalizacije v nekaterih občinah (občine: Domžale, Kamnik, Mengeš, Moravče in Trzin) ter dokaj obsežen projekt vodooskrbe, temveč smo za oba projekta tudi že pridobili gradbeno dovoljenja, izvedli javne razpise, pridobili izvajalce in seveda vložili vlogi za sofinanciranje v skladu z dogovori z ustreznimi službami vlade. Potem pa se je izkazalo, da vlada zaradi ne ravno strokovno napisanih odločb nima pravne osnove za to, da bi odvzela sredstva projektom, ki niso pripravljene do te mere, da bi se lahko začeli izvajati, investitorji pa se dodeljenim sredstvom ne želijo odpovedati; ali zato, ker še vedno upajo, da se bo zgodil čudež in bodo nekako že izpeljali projekte, ali zato, ker so v jeseni volitve itd. itd. Mi pa imamo, kot sem že poudaril, gradbeno dovoljenja, izbrane izvajalce, ki so predložili drage bančne garancije in že pol leta čakajo na začetek del, ker seveda niso kandidirali za druga dela itd. Zato smo se posvetovali z vladno službo, kaj storiti. Dobili smo, resda samo ustna, ampak vseeno, zagotovila, da bodo naši projekti prednostno obravnavani ob razpisih za delitev sredstev iz finančne perspektive 2014–2020,

in da lahko resno računamo na ta sredstva za vse upravičene stroške od 1. januarja 2014 dalje. Zato smo se odločili za začetek del v obeh primerih, čeprav za področje vodooskrbe samo tri občine (Domžale, Mengeš in Trzin), ker pač določeno tveganje ostaja, ker ocenjujemo, da v primeru, če sredstev ne bi dobili, te investicije zmoremo tudi sami; v primeru posodobitve in nadgradnje CČN pa so se za začetek del izrekle vse občine, vendar smo se z izvajalci dogovorili, da bomo izvedbo nekoliko upočasnili in raztegnili na daljše obdobje, če ne uspemo pridobiti kohezijskih sredstev. Je pa nujno, da z deli začnemo. CČN je po tridesetih letih resnično dotrajana, poleg tega ne dosega ustreznih rezultatov čiščenja, in če vsaj do konca leta 2016 postopek čiščenja ne bo bistveno učinkovitejši in ne bomo dosegali standardov, ki jih predpisuje EU, bomo morali začeti EU plačevati precej visoke globe. Tako se je namreč zavezala naša vlada, ko se je pogajala z EU o rokih za doseganje okoljevarstvenih standardov.

Ali lahko pojasnite, kako je zamišljena širitev obrtno-industrijske cone, za kar ste zdaj na Občini prižgali zeleno luč. Kako obsežna bo ta širitev, kdaj predvidoma bo končana, kaj bomo tam dobili in kako bo s prometnimi povezavami, saj so te že zdaj velik problem cone?

Najprej moram ponovno poudariti, da ne gre za širitev cone, temveč samo za sprejem prostorsko izvedbenega akta (t. i. OPPN) za del, ki izvedbeno še ni bil v celoti urejen, je pa bil za gradnjo določen že vse od leta 1986. Preprosto povedano: v tem delu bo mogoče postaviti največ 16–17 podobnih objektov s podobnimi namembnostmi, kot že sedaj obstojajo v večjem delu OIC Trzin, ali tudi manj večjih objektov, kolikor bo prišlo do združevanja parcel. Vendar se ta gradnja, razen v enem primeru, še ne more začeti takoj, kajti potrebno je najprej izpeljati komasacijo zemljišč, parcelacijo skladno z načrtom gradbenih parcel, zgraditi komunalno opremo in šele potem bo mogoče začeti graditi. Če torej govorimo o tem, da smo prižgali zeleno luč, govorimo o tem, da je vendarle potrebno omogočiti nadaljnji razvoj OIC Trzin, hkrati pa, kot sem že poudaril, to ne pomeni petnajst novih objektov in ne vem koliko novih zaposlenih v enem letu, ampak verjetno v najboljšem primeru šele v dveh treh letih. Kar pa zadeva prometne zagate, drži, da je OIC Trzin bila načrtovana v času, ko je bilo avtomobilov še bistveno manj kot danes in tudi predstave o tem, kaj se bo v coni dogajalo, so bile drugačne. A prav letos bo na tem področju že prišlo do bistvene izboljšave, kajti za osebni promet bomo dokončno usposobili (asfaltirali) cesto, ki povezuje OIC Trzin s križiščem na Dobravi pri Črnučah. Lani smo vendarle pridobili potrebno zemljišče. Po dolgoletnih prizadevanjih bodo cestišče dokončno utrdili in asfaltirali. Mislim, da bo to zelo pomembna pridobitev za OIC Trzin.

Še letos naj bi uredili boljši izvoz v smeri proti Dobravi.

Začela se je sezona kolesarjenja. Če se vozite iz centra Trzina proti Ljubljani, morate imeti res dobre živce, vzmeti in kar nekaj iznajdljivosti, da se prebijete do Dobrave, naprej pa je povezava z našo prestolnico katastrofalna. Tisti predel skozi Dobravo in del Črnuč sicer ni v pristojnosti naše občine, vseeno pa nas zanima, ali se kaj dogovarjate s sosedi o kolesarskih stezah in povezavah in koliko si na občini prizadevate, da bi vsaj na svojem območju zagotovili boljše pogoje za kolesarje?

Se pogovarjamo in tudi načrtujemo izboljšave. Res pa je, da je tu nove trase zelo težko načrtovati in umeščati v prostor, ker je pač vmes Sava, in mostovi so, kakršni so; vsak nov most pa pomeni kar drago investicijo. Poleg tega so ulice in ceste mestoma zelo ozke, ker so pač speljane po trasah, ob katerih že desetletja in ponekod sto let in še dlje stojijo hiše, ki jih je težko kar podirati; na kmetijska zemljišča ne dovoli posegati pristojno ministrstvo itd. Pri nas je vedno glavna težava v tem, da resorji niso usklajeni med seboj, in da pogosto načrtujemo kaj takega, za kar drug resor že vnaprej reče, da tega ne bodo dovolili. Jaz sem seveda videl kar nekaj krajev in dežel, kjer so te reči idealno urejene, vendar so to res precej drugačne države, kot je Slovenija; recimo Južna Koreja ali na drugi strani Nizozemska. V enem primeru pač nekdo odloči in kaj naredi ne glede na to, kaj kdorkoli drug misli, v drugem primeru se ljudje preprosto znajo med seboj dogovoriti in oceniti, kaj je v skupnem interesu. Amsterdam velja za ideal na tem področju, ampak tam je dejansko popolno soglasje v zvezi s tem, in samo nevedni tujci hodimo tam po kolesarskih stezah, vsi domačini pa absolutno spoštujejo pravilo, da imajo na označenih stezah kolesarji prednost pred vsemi drugimi.

Bencin se nezadržno draži, in vse več ljudi razmišlja, da bi se na delo spet vozili z javnimi prometnimi sredstvi. Veliko je govora tudi o parkiriščih v obmestnih občinah, kjer naj bi po t. i. sistemu »parkiraj in vozi« ob postajališčih vlakov in avtobusov uredili večja parkirišča. V Domžalah so prav za ta projekt začeli graditi veliko parkirno hišo. Za podoben projekt je interes kazala tudi

naša občina, in se je potegovala tudi za državna sredstva, vendar je pri tem, kot nam je znano, izpadla. Kakšni so zdaj načrti Občine na tem področju? Mislite s projektom nadaljevati in ali bi na takšnih parkiriščih parkiranje omogočili le ob plačevanju parkirin?

Občina Trzin je bila najbrž ena prvih občin, ki je uvedla možnost rabe zagotovljenih mest za brezplačno parkiranje v bližini najbolj obremenjenih postaj avtobusnega in železniškega prometa v kraju. Interesa, žal, za to veliko ni. Sam sem bil tudi v projektni skupini za sistem t. i. »parkiraj in se pelji« (»Park and ride«) parkirišč okrog Ljubljane. Tudi v Trzinu načrtujemo parkirišče, ki bo na voljo uporabnikom iz starega dela Trzina in iz Loke, ki bi se odločili za prestop na vlak. Vendar se nam je stvar zapletla pri odmeri potrebnega zemljišča z enim od sosedov zaradi običajnih slovenskih težav pri določanju meja med zemljišči, če sem blag v svoji oceni. Kar pa zadeva sofinanciranje, gre v tem primeru za majhen in ne dovolj drag projekt, tako da ne dosegamo spodnje meje, ki jo je država določila za sofinanciranje te vrste projektov.

V bližini območja, kjer še ni povsem dokončan trzinski športni park, so naši bralci opazili gradbene stroje. Ali to mogoče pomeni, da ste začeli z deli za širjenje športnega parka? Če so to kakšni drugi posegi, pa nas zanima, kako je zdaj z načrti za nadaljevanje ureditve športnega parka.

Zaenkrat še nimamo pogojev za nadaljevanje urejanja športnega parka, ker še ne razpolagamo z zemljišči. Smo se pa začeli pogovarjati z lastniki zemljišč, katera bi potrebovali, o možnosti menjave zemljišč, kar je povezano tudi z zgoraj omenjenim sprejemom OPPN za doslej še neurejenega območja OIC Trzin. Tako lahko rečem, da se morda počasi tudi v tem pogledu nekaj premika. Omenjeni stroji potemtakem so, kjer so, z drugim namenom.

Vprašanja sem zastavljala Miro Štebe

Napredek projekta RCERO

Projekt RCERO (Regijski center za ravnanje z odpadki Ljubljana) je projekt Mestne občine Ljubljana in 32 drugih občin, vključno z občino Trzin, za nadgradnjo in razširitev regijskega centra za ravnanje z odpadki. Pri realizaciji projekta bi koristili tudi sredstva kohezijskega sklada, ki naj bi priskrbel okoli 65 odstotkov (približno 77 milijonov evrov) potrebnih sredstev, preostalih 35 odstotkov sredstev pa bi priskrbele občine (približno 10 odstotkov ~ 11 milijonov evrov), proračun Republike Slovenije (približno 15 odstotkov ~ 16 milijonov evrov) in okoljska dajatev za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov bi doprinesla približno 10 odstotkov ~ 11 milijonov evrov). Mestna občina Ljubljana ima v projektu status nosilnega investitorja, kar pomeni, da preko MOL poteka koordinacija vseh potrebnih aktivnosti z ostalimi udeleženci v projektu RCERO, pooblaščenec izvajalec del pa je Javno podjetje Snaga. Po dokončanju projekta nadgradnje in širitve centra za ravnanje z odpadki bo rešen problem sedanjih zmogljivosti odlagališča, hkrati pa se bo količina odloženih odpadkov zmanjšala za šestkrat. »Projekt obsega izgradnjo novega odlagalnega polja za odlaganje nenevarnih odpadkov (3. faza IV. in V. odlagalnega polja), čistilne naprave za izcedne vode in objektov za predelavo odpadkov. Čistilna naprava in odlagalno polje sta že zgrajena, tretji, najzahtevnejši del, torej izgradnja objektov za predelavo odpadkov, pa je v teku« (spletna stran RCERO). Decembra 2013 je Agencija Republike Slovenije za okolje

Na sežigalnico komunalnih odpadkov bomo še čakali.

izdala okoljevarstveno soglasje za nadgradnjo regijskega centra za ravnanje z odpadki, marca leta 2014 pa so za projekt pridobili še okoljevarstveno dovoljenje. Za začetek gradnje objektov za predelavo odpadkov pa potrebujejo še gradbeno dovoljenje. Gradbenega dovoljenja za projekt še niso pridobili, zato se poraja vprašanje, ali bo nadgradnja centra za ravnanje z odpadki lahko dokončana do predvidenega roka, in če ne, kakšne posledice bo zamuda prinesla ter kako se bo to kazalo pri posameznih občinah, vključenih v projekt.

Klemen Hvasti

Poročilo z 29. redne seje Občinskega sveta občine Trzin

Trzin naj bi ostal najbolj razvita občina

Aprilska ali 29. redna seja občinskega sveta je imela kar 18 točk dnevnega reda, med katerimi so bile tudi: Zaključni račun občine za leto 2013, Rebalans proračuna občine za letos, Lokalni razvojni program občine za obdobje do leta 2020 pa tudi Seznanitev s končnim poročilom Nadzornega odbora občine o nadzoru nad upravnim poslovanjem in dodeljevanjem sredstev.

Najprej so občinski svetniki in svetnice poslušali poslovno poročilo Ugotavljanje upravičenosti do občinske socialne pomoči v letu 2014 predstavnice Centra za socialno delo Domžale Ane Zakšek, o delovanju centra v preteklem letu ter predlogu centra za ceno socialnovarstvenih storitev. Občinski svet je poročilo in predlagano ceno brez razprave potrdil. Svet se je strinjal, da bo center letos za ugotavljanje upravičenost do občinske socialne pomoči mesečno prejemal po 3.595 evrov za enega strokovnega delavca oziroma po 29,96 evra za pripravo enega predloga. Center izvaja postopek za ugotavljanje upravičenosti do občinske socialne pomoči ob rojstvu otroka brezplačno.

V naslednji točki je občinski svet obravnaval poročilo urednika Odseva Mira Štebeta o poslovanju v preteklem letu, nato pa še poročilo o lanskem finančnem poslovanju glasila, ki ga je podala višja svetovalka župana za finance in proračun Bojana Lenaršič. Posebnosti pri izhajanju glasila v lanskem letu ni bilo, razen nejevolje zaradi nekakovostnega, pretemnega tiska naslovnice zadnje lanske, decembrske številke. Člani uredništva tudi niso zadovoljni z načinom financiranja oz. selekcijo novinarskih prispevkov, ki jih je Občina pripravljena honorirati, in tistimi, ki jih ne honorira. V lanskem letu Odsev ni presejal predvidenih stroškov porabe, število strani pa je bilo malenkost višje od predvidenih v letnem načrtu. V zvezi z Odsevom je občinski svet kasneje sprejel tudi sklep o pravilih za oglaševanje s strani političnih kandidatov, strank in list v Odsevu v predvolilnem času. Velja pravilo, da vsak kandidat ali lista v Odsevu dobi četrtno črno-bele strani za svoj oglas brezplačno, kar pa je več, morajo plačati po ceniku, ki je določen za oglaševanje.

Pri tretji točki dnevnega reda je voditeljica Medobčinskega inšpektorata Irena Karčnik podrobneje predstavila delo skupne občinske redarske in inšpektorske službe. Ocenjujejo, da so dokaj uspešno uresničevali zastavljene naloge. Stremeli so predvsem k sistematičnemu nadzoru tistih mest, kjer se pogosto ponavljajo kršitve mirujočega prometa, povečali pa so tudi število meritev hitrosti vozil skozi naselja. Dobro so sodelovali s policijo, dosegli pa so tudi večji obseg inšpektorskega dela. Občinski svet je poročilo sprejel brez razprave.

Višja svetovalka župana za finance in proračun Bojana Lenaršič je nato predstavila Zaključni račun občine za leto 2013. Občina je lani imela za 3.983.502 evra prihodkov in 3.470.120 evrov odhodkov. Tudi zaključni račun so člani občinskega sveta sprejeli brez razprave.

Pri peti točki je župan g. Anton Peršak najprej na splošno predstavil vsebino gradiva za vse tri podtočke in razloge za sprejemanje rebalansa letošnjega proračuna. Pri prvi podtočki je predlog o Spremembi investicijskega programa za nadgradnjo centralne čistilne naprave Domžale – Kamnik pojasnevala tudi direktorica Marjeta Stražar, Predlog spremembe investicijskega programa vodooskrbe v občini Trzin pa je predstavila tudi višja svetovalka župana za finance Bojana Lenaršič, ki je pojasnila tudi predlog dopolnila k rebalansu. Večina sprememb je bila potrebna zaradi spremenjene zakonodaje in tudi zato, ker občine še niso dobile obljubljenih evropskih sredstev za posodabljanje sistema vodooskrbe in ravnanja z odpadnimi vodami. Občine so zato, ker jih preganjajo roki, pripravljene kar same financirati posodobitev vodovodnega omrežja in CČN, ob tem pa še vedno računajo, da bodo od države in iz kohezijskih skladov prejeli obljubljena sredstva. Amandma k rebalansu pa je bil potreben, ker je ustavno sodišče razveljavilo Zakon o davku na nepremičnine, kar pomeni, da bo občina denar za nadomestilo stavbnih zemljišč še prejemale, v dosedanjem proračunu pa so že načrtovali, da bodo denar dobivali v skladu z napovedanim zakonom o nepremičninah. Članice in člani občinskega sveta so brez večjih pomislekov potrdili spremembe rebalansa in tudi dopolnilo.

Šesta točka dnevnega reda je bila namenjena sprejemanju usklajenega predloga Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje CT 5/1 Brodišče. Gre za načrte, da bi vzhodno od dosedanje meje obrtno-industrijske cone uredili še eno sosesko poslovnih objektov. Načrte sta predstavila višja svetovalka župana za okolje in prostor Sida Valentinčič in predstavnik Atelejeja Arkus, Gregor Rutar, ki je za sosesko pripravil projekt. K prvotnemu načrtu so sprejeli več dopolnil, opozicijske svetnike pa je predvsem zanimalo, kako bo nova soseska vplivala na že zdaj precej obremenjene prometne razmere pri vходу in izhodu iz cone. Zavzemajo se, da bi pred začetkom gradnje nove soseske rešili sedanje prometne težave v coni. Svetnike je zanimalo tudi, kako bodo urejeni vodotoki, in ali se dosedanja lastniki zemljišč strinjajo s posegi. Svoja stališča je precej obširno pojasnjeval občinski svetnik liste Za zeleni Trzin Romeo Podlogar, ko so na vrsto prišli drugi svetniki, pa je želel ponovno razpravljati, vendar mu župan tega ni dovolil. Svetnik je zato zahteval, da se to zapiše v zapisnik. Sledilo je glasovanje, najprej o dopolnilih, nato pa o sklepu. Ker je Romeo Podlogar zahteval, da glasujejo poimensko, so svetniki svoje odločitve pojasnjevali, na koncu pa so z večino glasov dopolnila in sklep podprli.

Sledila je obravnava predloga lokalnega razvojnega programa občine za obdobje do leta 2020, ki ga je pojasnil župan g. Peršak. Pojasnil je spremenjene pogoje za razvoj Občine ter nekatere usmeritve občine v prihodnje. Občinska uprava se trudi, da bi naša občina še naprej ostala najbolj razvita občina v Sloveniji, ob tem pa naj bi poskusili doseči še višji indeks razvitosti. Posebno skrb naj bi še naprej namenjali varstvu okolja in ohranjanju narave, postali naj bi energetska učinkovita in nizkoogljiva občina, ohranili pa naj bi tudi visoko raven družabnega življenja v občini. O predlogu, ki ga je občinski svet potrdil, naj bi pripravili javno razpravo z zainteresiranimi občani in interesnimi skupinami, na osnovi zbranih pripomb in predlogov pa izoblikovali predlog za drugo obravnavo.

Sledile so točke, pri katerih so člani in članice občinskega sveta potrdili poročili o uresničevanju letnih programov s področja kulture in športa ter letna programa za obe področji družabnega življenja v občini v tem letu.

Pri enajsti točki je občinski svet potrdil predloge Komisije za občinska priznanja, proslave in promocijo občine za letošnja občinska priznanja. Tokrat je Komisija prejela relativno malo predlogov, predlagala pa je, da naj letos naziva častnega občana spet ne bi podelili. Podelili pa naj bi zlato, srebrno, bronasto in občinsko nagrado. Občinski svet je predlog letošnjih nagrajencev potrdil, nekaj več pa je bilo razprave glede višine nagrade, ki naj bi jo prejela skupina za samopomoč Naše vezi.

V naslednjih točkah so obravnavali priprave na bližnje volitve. Sprejeli so sklep o delni povrnitvi stroškov volilne kampanje, o zagotavljanju oglasnega prostora v trzinskih javnih medijih, to je v Odsevu in Trzinskem tedniku na ATV Signal iz Litije.

Pri 15. točki je direktorica občinske uprave pojasnila, zakaj so dvema parcelama, ki sta v občinski lasti, odvzeli status javnega dobra. To so storili zaradi lažje zamenjave zemljišč, ki jih potrebujejo za načrtovano gradnjo gasilskega doma.

Članica Nadzornega odbora občine Trzin Cvetka Lippai je nato podala končno poročilo o nadzoru nad upravnim poslovanjem in dodeljevanjem sredstev. Večjih nepravilnosti pri tem niso zaznali. V zvezi z Nadzornim odborom je treba tudi povedati, da je ob koncu seje občinski svet sprejel ugotovitveni sklep, da je zaradi predložene odstopne izjave Darku Končanu prenehal mandat člana in predsednika Nadzornega odbora občine Trzin.

Pred zadnjo točko je bila še redna točka vseh sej občinskega sveta Pobude in vprašanja svetnikov. Jožico Valenčak je zanimalo, ali

je zemljišče, preko katerega je bila včasih speljana struga potoka Pšate v bližini šolskega igrišča, v lasti občine. Župan je povedal, da je le del tistega zemljišča v občinski lasti. Ireno Habat je zanimalo, ali ima Občina povezavo z dimnikarsko službo. Župan je povedal, da je povezava obstajala, vendar je zdaj ni več. To storitev je pred leti v celoti prevzela država, ki zdaj za to dodeljuje koncesije. Irena Habat je tudi na aprilski seji postavila vprašanje o dejavnostih v zvezi z obvoznico okrog starega dela Trzina. Svetnike je zanimalo tudi, kje so možnosti priklopa na optiko, kako je s sanacijo cest, na katerih so že udarne jame, kaj je novega v zvezi s povezovalno cesto med obrtno cono in ostalim delom naselja, tudi o tem, da inšpekcijske službe ne posredujejo, ko v coni izvajajo hrupne dejavnosti.

Sejo so zaključili po treh urah in pol.

Miro Štebe

Župani občin Mengeš, Medvode, Domžale, Komenda, Trzin in Vodice sprejeli pobudo o ustanovitvi Lokalne akcijske skupine (LAS)

18. aprila 2014 so se na Občini Mengeš na pobudo Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije (RRA LUR) sestali župani in predstavniki občin Mengeš, Medvode, Domžale, Komenda, Trzin in Vodice. Župani so razpravljali o pobudi za ustanovitev nove Lokalne akcijske skupine (LAS) na skupnem območju šestih občin.

Lokalna akcijska skupina bo omogočala koriščenje finančnih sredstev iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) v obdobju 2014–2020, območje navedenih občin pa do sedaj ni bilo vključeno v ta program, saj na tem območju LAS ni bila ustanovljena.

V Sloveniji je v programskem obdobju 2007–2013 ukrepe iz naslova programa podeželja 2007–2013 izvajalo 33 lokalnih akcijskih skupin, ki jih je organ upravljanja na Ministrstvu za kmetijstvo in okolje potrdil v letih 2008 in 2009. LAS-i so izvajali različne projekte, ki so jih izbrali po pristopu od spodaj navzgor in so prispevali k uresničevanju lokalnih razvojnih potreb.

Župani in predstavniki občin so na sestanku soglasno podprli pobudo za ustanovitev nove Lokalne akcijske skupine in pooblastili RRA LUR za izvedbo nadaljnjih pripravljavnih postopkov za ustanovitev LAS. Pobude bodo v naslednjih mesecih obravnavali in potrjevali občinski sveti vseh udeleženih občin.

Vabilo na ogled

Muhasto aprilsko vreme se je nadaljevalo tudi v začetku maja vse do nepredvidljivih ledenih mož in Zofke. Če je kraljica zima do-

končno premagana, pa lahko ob pisanju samo ugibam. O, kako zelo se je letos vreme poigravalo z vrtnarji, ki jim je vsak sončen dan vir veselja in navdiha, kajti maj je za mnoge najlepši mesec, mesec rož, ljubezni in radoživosti. Po prehodu velikega travna v rožnik bodo kljub vsemu balkonska korita in vrtovi pričeli žareti v pisanih barvah, zato VABIM, da naju, Dunjo in Zinko, kot članici Turističnega društva Kanja Trzin v imenu Komisije za lepši in bolj urejen Trzin povabite v poletnem času na ogled in fotografiranje prelepih rož in zasaditev.

V dolgih letih ogledovanja cvetja in urejenosti ter izmenjavi izkušenj sva že z marsikom stkali pristne vezi in razširili krog naše velike družine. Konec novembra, v turobnem vremenu, se bomo srečali na že tradicionalni 13. podelitvi priznanj in ob gledanju kolažev uživali ter se predajali spominom.

Lastniki, sosede in sprehajalci, oglasite se po telefonu na št. 564-47-30 ali osebno v Centru Ivana Hribarja, Ljubljanska c. 12f, Trzin in prijavite za ogled svoje izbrane favorite, da bo izbor čimbolj po željah vseh skupaj.

Dunja Špendal in Zinka Kosmač

Prijeten uvod v praznični mesec

Budničarjev je bilo Pr' Jakob Met letos manj

Letos nas prvega maja ni zbudila že kar tradicionalna budnica godbe na pihala. Kot kaže, se je v kriznih časih treba odpovedati tudi takim stvarim, vseeno pa je nekatere Trzince že dokaj zgodaj zbudilo oglušujoče brnenje motorjev. Motoristi so se kasneje, kot smo izvedeli, odpeljali v Mengeš, kjer je bilo še bolj hrupno in živahno, tako da je bil Trzin tokrat zgodaj zjutraj za prvi maj kar lenobno zaspan. Pa je videz varal, saj so se tisti, ki dajo kaj na staro navado, že dokaj zgodaj začeli zbirati pred gostilno Pr' Jakob Met. Rajko je tudi tokrat pripravil prvomajski golaž. Na prvih jutranjih žarkih je bilo prav prijetno kramljati z znanci, obujati spomine in komentirati sedanje čase. Rajko je vseeno ocenil, da je bilo letos obiskovalcev na golažu pol manj kot prejšnja leta. Tudi v Pekos Pubu je Gorazd nestrpno pričakoval obiskovalce, ti pa so večinoma prihajali, pojedli golaž, popili kakšno pijačo in odšli, večje sku-

Gorazd je že dan pred praznikom kar 5 ur pripravljaval golaž

pine so se zbrale šele dopoldne. »Časi se spreminjajo,« je skomignil z rameni Gorazd, ki se je za prvi majski dan res pošteno pripravil. Za svoje goste je namreč že prejšnji dan kar pet ur pripravljaval srnjakov golaž. Jed je bila res odlična, žal pa je bilo tistih, ki bi se jim ljubilo iz postelje, precej manj. Ko se je dan prebujal, pa so Trzinci vseeno začeli vse bolj veselo prihajati na plan. Mnogi so odhiteli na izlete, številne skupinice so se podale po stari trzinski navadi proti Dobenu, kar precej pa jih je prišlo tudi na smučišče v Dolgo dolino, kjer so smučarji in člani društva Trzin je naš dom pripravili tradicionalni pohod na Dobeno in Rašico. Ker so dobri organizatorji, vsako leto privabijo več udeležencev, in verjetno je bilo za prvega maja ravno v Dolgi dolini največ tistih Trzincev, ki so želeli doma lepo proslaviti praznik dela.

MŠ

Prvomajski pohod na Rašico

Tradicionalnega prvomajskega pohoda do vasi Rašica in nato do vrha se je letos udeležilo rekordno število pohodnikov, 65, tudi otrok. Organizacijo pohoda in druženja sta prevzela Smučarsko društvo Trzin in društvo Trzin je naš dom, saj sta želela občanom Trzina ponuditi praznični dogodek. Pri brunarici v Dolgi dolini je vsak, ki se je prijavil, lahko pojedel golaž in kaj popil, prejel pa je tudi spominsko majico, tako da so bili pohodniki na že četrtem pohodu zelo prepoznavni. Pohod je bil sproščen, s polno dobre volje. Letos so bile na nekaterih poteh ovire zaradi podrtih dreves, zato sta bili tem izrednim razmeram prilagojeni dve trasi. Krajša je potekala do Zgornjega Dobena in nato v vas Rašico, kjer smo pri gostilni Špan zaplesali, druga skupina pa je šla do vrha Rašice, nato do vasi Rašica. Kmalu smo uvideli, da moramo prijetno druženje in ples prekiniti ter pohiteti, ker so se pričeli zbirati nevihtni oblaki. Na poti do brunarice v Dolgi dolini nas je nevihta res dohitela, zato smo v brunarico prišli popolnoma mokri. Še preden se je zabava dodobra pričela, se je vsak po svoje znašel, da se je preoblekel v suha oblačila.

V brunarici je že čakalo raznovrstno pečeno meso in zelenjava, dobre gospodinje pa so samoiniciativno spekle razno pecivo. Prostovoljci, ki so sodelovali pri organizaciji, so se prav vsi izkazali, saj so se zavedali, da kolikor bo vsak sam veselo pomagal, toliko bo vesela tudi celotna družina. Udeleženci pohoda in zabave so se ob pesmi, pogovoru in družabnih igrah zadržali do pozne noči.

Zoran RINK

Zbirališče pohodnikov pri brunarici

Del udeležencev letošnjega pohoda na Rašico

Prijeten uvod v trzinski praznik

Na predvečer trzinskega praznika, s katerim se spominjamo prve pisne omembe našega kraja, je bila v dvorani KUD-a slavnostna seja občinskega sveta oziroma občinska proslava. Pravzaprav je prireditev težko nosila ime Seja občinskega sveta, saj so bili na prireditvi prisotni le štirje občinski svetniki. Kar nekako je prišlo v navado, da naše svetnike družabno življenje kraja, razen med predvolilno kampanjo in z njimi povezanimi govori, ne zanima.

Dvorana je bila sprva kar nenavadno polna, kasneje pa se je izkazalo, da je bilo toliko občinstva zaradi nastopa malčkov iz vrtca, ki so zelo simpatično odigrali glasbeno pravljico Svetlane Makarovič Sapramiška. Po nastopu malih nadobudnežev je kar precej njihovih staršev z malčki odšlo domov, ostali pa so gostje, nagrajenci in tisti, ki čutijo in živijo za Trzin. Med gosti je treba omeniti edinega državnega svetnika iz Trzina, Marka Pavlišiča, župana pobratene občine Sveti Jurij ob Ščavnici Antona Slano s soprogo ter podžupana občine Mengeš Jožeta Vahtarja. V kulturnem programu proslave, ki ga je simpatično povezovala Helena Ogorelec, so sodelovali učenci Osnovne šole Trzin in Glasbene šole Lartko, poseben ton pa so prireditvi dali tudi pevci Društva upokojencev Žerjavčki Trzin in recitatorki.

Slavnostni govornik je bil župan g. Anton Peršak, ki je med drugim spomnil, da je občina po različnih statistikah najbogatejša v Sloveniji. Pojasnil je, da je to tudi plod umnega dela Trzincev v preteklosti, v precejšnji meri pa tudi prizadevanj sedanje Občine. Naštel je, kaj je občina pridobila v zadnjem času in napovedal prednostne naloge, ki nas čakajo, govor pa je zaključil z mislijo, da so k višji ravni življenja v Trzinu po svoje prispevali tudi letošnji nagrajenci. Priznanja so tokrat prejeli: Marija Maja Breznik zlato priznanje za pomemben prispevek k razvoju kraja in njegovi prepoznavnosti ter promociji občine na gostinsko-turističnem področju, Jožica Trstenjak srebrno priznanje za pomemben prispevek in uspešno delovanje na socialnovarstvenem področju – skrbi za starejšo populacijo in promocijo občine, Maja Brozovič bronasto priznanje za pomemben prispevek na naravovarstvenem področju in s tem tudi pri prepoznavnosti občine.

Po slavnostni podelitvi priznanj se je že kar po uveljavljeni navadi nadaljevalo prijetno druženje občanov.

MŠ

Ljubljanska cesta le urejena

Dan pred občinskim praznikom, 14. maja popoldne, je bila na Ljubljanski cesti krajša priložnostna slovesnost, med katero je župan g. Anton Peršak slavnostno predal namenu prenovljeno in dokončano Ljubljansko cesto. Spomnil je, da je obnova ceste potekala zelo dolgo. Začela se je namreč že leta 2000, ko so še gradili soseško T3. Cesto zdaj z obeh strani obdajajo pločniki s kolesarskimi stezami, prostorom za pešce ter javno razsvetlavo. G. Peršak je povedal, da območja pred gasilskim domom ne morejo dokončno urediti, saj ga »krasijo« gradbene ograje, ki pripadajo podjetju Kraški zidar, ki je v stečaju. Za vsak poseg bi morali dobiti dovoljenje sodišča, kar pa je zdaj težko izvedljivo. Pošalil se je, da je bil eden od vzrokov za odprtje ceste tudi občinski praznik, saj je prišlo kar nekako v navado, da je treba ob občinskem prazniku odpreti kakšno novost. V spremstvu harmonike so se udeleženci odprtja sprehodili po novem pločniku in ugotavljali, da je zdaj to ena najlepših cest v Trzinu.

MŠ

Zlato plaketo Občine Trzin prejme

Maja Breznik

Letošnjo zlato plaketo Občine Trzin ob 15. maju, prazniku občine, je prejela Marija - Maja Breznik ali Narobetova Maja, kot jo poznajo »stari« Trzinci, za pomemben prispevek k razvoju kraja in njegovi prepoznavnosti ter promocijo občine Trzin na gostinsko-turističnem področju.

Maja Breznik se je rodila v Mariboru kot hči znanega veleposesnika. V rojstnem kraju je končala osnovno šolo in II. državno gimnazijo. Odločila se je za študij in se preselila v Ljubljano. Iz študentskega doma, kjer je bivala v času študija, je v poletnih počitnicah prihajala k sestri, ki je bila gostilničarka v Trzinu, v znani in priljubljeni gostilni Pr' Narobet.

Po zaključku študija geografije in geologije je dobila delo profesorice na Osnovni šoli Štore. Prav na to obdobje jo vežejo prelepi spomini in besede takratnega ravnatelja, ki ji je večkrat dejal: »Maja, kako naraven in pristen odnos imaš z učenci, s kolektivom, odprto srce, ta dar ti je bil položen v zibelko.« A v šoli ni zdržala dolgo. Premamila jo je sestrina ponudba, naj nadaljuje gostinsko tradicijo.

Z Majo Breznik sva se pogovarjala v hladnem, a sončnem dopoldnevu na vrtu njihove gostilne.

Kako ste zašli v Trzin, daleč stran od rodnega Maribora?

Ob počitnicah sem vsako soboto in nedeljo prihajala k Narobet, da sem lahko pomagala sestri, ki je vodila gostilno. Delala sem vse, kar je bilo treba, torej sem tudi stregla, skratka pomagala sem pri vseh gostilniških opravilih. Ko sem poučevala na Osnovni šoli v Štorah pri Celju, sem še pred službo poribala pod in potem odhitela na Štajersko. Pozneje sem se zaposlila v Domžalah na Srednji galanterijski in usnjarski šoli, nato je nastopila ključna odločitev. Po sestri sem prevzela gostilno in se za vedno poslovlila od učiteljskega poklica.

Je bila to težka odločitev?

Povsod sem morala vzgajati, tako v šoli kot tudi v gostilni. Trzinci so znani po tem, da so bojeviti, in sem jih morala neprestano miriti, da se niso tepli in podobno.

Kakšni so bili časi, ko ste prevzeli gostilno Pr' Narobet? So bili naklonjeni gostinstvu?

Občutek imam, da so časi vedno naklonjeni gostinski dejavnosti. Moja sestra je zelo dobro kuhala, torej je že po tem slovela naša gostilna. Znani smo bili tudi po dobrih salamah, ki so jo imeli gostje nadvse radi. Delal jo je nek kmet iz Trzina.

Katere posebnosti, ki so privabljale goste, so bile na jedilniku gostilne?

Le domača hrana. Vedno je bila na voljo telečja pečenka, poleg tega pa še salame, krvavice in pečenice, spomladi pa so radi naročali kozlička. Spominjam se, ko sem prišla v Trzin, da so po dvorišču še hodili piščanci. Nekoč so k nam prišli učitelji, ki so si zaželeli ocvrtega piščanca. Pomočnica v kuhinji ga je ujela, čez dve uri pa so ga že imeli na svojih krožnikih. Nekoč je bil ob gostilni hlev, imeli smo tudi vrt, pripravljali smo le tisto zelenjavo, ki smo jo pridelali doma. Zelo dobro se spominjam, da sem takrat pripravila jed, ki jo še danes rada kuham, to je teletina v grahovi omaki. Graha smo imeli dovolj na vrtu, teletino smo kupili v bližnji mesnici, dodala sem še malo korenčka in kolerabice. To je bila zelo priljubljena jed, in je še danes. Znani smo bili tudi po godlji, ki je danes ne najdemo nikjer več. Ko sem prišla k Narobet, so ženske kar v vrsti čakale nanjo.

Ste kdaj pogrešali stik s šolo, potem ko ste že bili vpeti v gostinski vsakdan?

Nikoli, če sem iskrena. Prvo zaposlitev sem dobila v Štorah, kjer sem doživela lep uspeh, saj so otroci prav zaradi mene radi hodili k pouku, kar je še posebej poudarjal ravnatelj šole. Zнала sem vzpostaviti pravi stik s šolarji, enako se je zgodilo z gosti, ki so prihajali v našo gostilno.

Gostilno Pr' Narobet ste vodili brez posebne gostinske izobrazbe ...

Na začetku nisem imela dovolj znanja, marsičesa tudi nisem vedela ali poznala. Vedela sem, kaj je to pečenka, obara, klobasa, golaž, ričet. Potem sem se počasi učila, in tako se je širil tudi naš jedilnik. Zdaj so časi nekoliko drugačni, saj si gostje želijo vse več zelenjave.

Se torej pozna skrb ljudi za zdravje s pravilno prehrano?

Vsekakor, in se s strinjam s tem. Moram pa povedati, da kuham tako, kot da bi kuhala zase ali pa za mojega najljubšega gosta. Še danes imajo radi zelenjavno ploščo; vedno uporabljamo le svežo zelenjavo, torej nič konzerv in nič zamrznjenih živil. Temu tudi prilagajamo našo ponudbo.

Kaj je bilo najpomembnejše pri razvoju vaše gostilne? Morda vztrajnost?

Prav vztrajnost in pridnost sta dva zelo pomembna dejavnika. Preprosto: moraš biti priden, poleg tega se moraš znati prilagoditi gostu in njegovim željam. Delali smo vse, torej kuhali in stregli, saj smo morali prijeti za vsako delo. Polnih dvajset let sem kuhala, še vedno se rada sučem okrog štedilnika. Spečem tudi ves kruh in potice. Tudi torte naredimo sami. Moja snaha peče in pripravlja imenitne torte, tako da vsak dan sveže ponudimo gostom. Moje delo je peka potic, ki so vedno na voljo, prav tako tudi sami pečemo kruh, torej ga ne kupujemo. Tudi klobase delamo sami, skratka, ponudba je zares domača.

Kako pa ocenjujete današnje stanje na področju gostinstva?

Druge izbire ni, kot pošteno in trdo delo. Vedeti moraš, kaj imajo ljudje radi. Če preživiš, si srečen. Pri nas je osem zaposlenih, ki jim moramo zagotoviti plače in vse, kar sodi zraven. Trudimo se in delamo toliko, da uspeh ne sme izostati. Nihče nam ne bo nič dal, če ne bomo ustvarili sami.

Kakšen pa je danes kolektiv gostilne?

Naš kolektiv je kot pesem. Delamo ob praznikih, vse sobote in nedelje, vse leto smo na voljo gostom. Zelo radi delamo. Ampak se znamo ob delu tudi družiti ali poveseliti. Vsake dve uri si privoščimo kavo ali kaj popijemo. Ob tem se vse tudi pogovorimo in potem že hitimo z delom naprej. Samo pogledajte tole dopoldne: postregli bomo malice, potem bomo vse pospravili, nato pa bo že

čas, da se srečamo. In tako gre naš ritem vse do polnoči, ko vse pospravimo in odidemo k počitku.

Kakšen je vaš delavnik?

Zjutraj pridem okrog 9. ure in sem zraven, ko se pripravljajo malice. Popoldne si privoščim dve do tri ure počitka, zvečer, po navadi po poročilih, pa sem že spet nazaj v gostilni in sem tu do polnoči. To je zame užitek. Tega ne bi počela, če ne bi rada delala. Uživam v kuhinji, vedno sem rada kuhala.

Ste se vživeli v Trzin, čeprav ste Mariborčanka, pa tudi študijska leta ste preživljali v Ljubljani?

Vzljubila sem Trzin. Res sem rada tukaj in srečna sem, da sem lahko prišla v ta kraj in da sem tukaj tudi ostala. Vedno sem mislila, da bom pustila Trzin, ko se bom upokojila, in odšla v Ljubljano. Tudi sin, ki zdaj vodi gostilno, se dobro počuti tu, prav tako snaha. S srcem in dušo sta gostinca.

Marija – Maja Breznik – iskrene čestitke za zlato plaketo Občine Trzin!

Primož Hieng

Srebrno plaketo Občine Trzin je prejela

Jožica Trstenjak - Znam, zmorem in sem vredna ljubezni!

Jožico Trstenjak odlikuje izjemen čut za sočloveka, še posebej, če je ranljiv in si sam ne more pomagati. Zna za vsakogar najti prijazno besedo. Izžareva dobro voljo in pozitivno energijo, ki jo prenaša tudi na okolico.

Lansko leto ob praznovanju dneva žena si bila ena izmed treh udeleženk prijetne in zanimive okrogle mize, kjer ste ob klepetu z voditeljico obujale spomine na praznovanja, o porazdelitvi dela v službi in doma in zaključile pogovor z ugotovitvijo, da brez partnerjev ne bi bile takšne, kot smo, mogoče boljše, mogoče slabše, vsekakor pa drugačne. In zato bi te kar na začetku vprašala, kje sta se z možem spoznala, kje je prvič »amorček« izstrelil puščico in stkal niti, ki še danes trdno povezujejo zakon? Moža sem spoznala preko sodelavke Marije, njegove sestre. Poročena sva že 42 let. Naučila sva se dopolnjevati, prilagajati in dogovarjati. Kakšna bi bila brez partnerja? V mojem zakonu sem spoznala, da znam, da zmorem, da sem vredna ljubezni ...

Spominjam se, kako si na isti prireditvi sramežljivo pripovedovala o svojem delovnem začetku, ko so te takoj enakopravno sprejeli medse in tudi tebi dali darilo ob praznovanju 8. marca, kar je danes, na žalost, bolj izjema kot pravilo. Mlada si se zaposlila, povej, kakšna je bila tvoja zaposlitvena pot?

Po izobrazbi sem ekonomski tehnik. Ko sem kot mlado kmečko

dekle prišla v Ljubljano, sem bila varuška otrok, tudi snažilka, pozneje receptorka na Magistratu v Ljubljani. Ob delu sem se vpisala na ekonomsko srednjo šolo in jo uspešno zaključila. Premeščena sem bila v računovodstvo Magistrata v Ljubljani, kjer sem službovala večino delovne dobe. S Kompas magistratom, ki je postal velika in znana organizacija, sem doživela tudi njegove vzpone, pozneje tudi padce in nazadnje zaradi lastninjenja postala dobro leto pred upokojitvijo tehnološki višek.

In prej, pred skoraj štirimi desetletji, nas je pot pripeljala v takrat še krajevno skupnost Trzin, orali smo ledino kot priseljenci, ni bilo vrtca, ne popolne osemletke, ne prevozov, trgovin, ambulante, lekarne, knjižnice in vseh prostorov za druženje. Včasih kar malo pozabljam na nerožnate začetke, zato povej svojo zgodbo o nakupu in vselitvi v prve vrstne hiše.

Potres 1975 naju je zelo prestrašil, navdušil pa oglas o prodaji vrstnih hiš v Trzinu na robu gozda, ob potočku ... Kako lepo! In leta 1977. smo postali Trzinci. Spominjam se, kako je bilo priti iz Ljubljane, kjer sem imela vse v bližini, v Trzin. Kolone na črnuškem mostu, vožnja na parne in neparne dneve, boni, avtobusna in železniška postaja ter trgovina v starem Trzinu, pa še staro, utrujeno »stoenko« smo imeli. Po rojstvu druge hčerke sem imela problem z varstvom, pa nam je prijazno priskočila na pomoč Novakova mama; nanjo imam lepe spomine. Vesela sem, da smo vztrajali. Trzin je postal pravi center. Imamo vse, kar imajo veliki. Še vedno »obljubljeno« hišo na robu gozda ob potočku, nov most, parkirišče, igrišče, vrtec, šolo, cerkev, razna društva, dom počitka, v okolici veliko trgovin, veliko zaposlenih v industrijsko-obrtni coni, svojo občino, kulturni dom, zdravstveni dom, lekarno, pošto, gozd in sprehajalne poti. Imamo vse ...

Poleg tega, da si žena, si tudi mama in babica ter prijateljica velikemu številu predvsem starejših ljudi. In sedaj nam malo predstavi svojo družino in povej, kako ti uspe uresničiti vse zadolžitve?

Imam hčerki Suzano in Marjetko ter sina Jana, vnuka Žana in vnučkinje Tjašo, Najo in Dino. Dva otroka sta se že odselila, doma je le hčerka z družino, ki pa bo tudi kmalu odšla v svoj dom. V desetih letih smo se nekako uskladili in delo je kar rutinsko in porazdeljeno. Ko na cesti opazim rumen avto, vem, da hitiš na eno izmed družinj. Si prizadevna voditeljica kar dveh samopomočnih skupin starejših ljudi, ki delujeta pod okriljem Medgeneracijskega

društva Jesenski cvet. Poleg skupine Naše vezi si se aktivno posvetila še domski skupnosti Rožmarin, ki deluje v okviru Doma starejših Trzin. V spominu se vrni za začetek svojega delovanja, kako si kot skromna, umirjena in prijazna gospa pričela s svojim delom, ki je danes nepogrešljiv del življenja marsikoga iz omejene skupine.

Leto 2003 sem odšla »na čakanje«. Otroci so bili skoraj odrasli, mož še v službi, spraševala sem se, kaj bo z menoj. Treba je bilo zastaviti nove cilje, kupila sem si kolo in si privoščila teden majskih počitnic na morju. Tam sem se osvežila in okrepila na vetru, ki piha iz domače dežele, kot pravi Clarissa Pinkola Estes v knjigi Ženske, ki tečejo z volkovi. Naslednje leto sem tam nekje pri cerkvi srečala Heleno Ogorelec, ki me je predstavila Jožici Kurent. Povabili sta me na srečanje skupine za samopomoč starih ljudi v društvo Jesenski cvet. Srečanje in druženje je bilo prijetno in začutila sem, da je moje mesto v prav takšni skupini. Društvo Jesenski cvet poskrbi in tudi zahteva, da se voditelji skupin izobražujemo, moramo imeti avto in ga znati voziti. Na začetku je bilo stresno, saj me je prej prevažal mož. Po nakupu novega avtomobila sem postala prevoznik za člane jaz. Zdaj se izobražuje za voditelja skupine tudi mož, ki je že prej pomagal voditi skupino. Naučil se je kuhati in veliko vozi, žal pa imava samo en avto. Potrebe so večje.

V času pusta sem bila slučajno na Občini in si me prijazno povabila na vaše vsakotedensko druženje, pa tudi krofi, kavica in še kaj je bilo odlično. Torej se redno sestajate in pogovarjate o zdravstvenih težavah, tudi finančnih, o morebitnih slabih odnosih med starimi in mladimi, o kakšnih novih znanstvih, simpatijah ali pa celo o računalniških problemih? Jesen življenja doživlja vsak po svoje in na takšnih druženjih je gotovo tudi pretok informacij zelo zanimiv?

Imamo redna dveurna tedenska srečanja ob četrtekih. Praznujemo rojstne dneve, razne običaje in praznike, pojemo in se pogostimo. Jaz najrajši poslušam življenjske zgodbe. V skupini si včasih zaupamo stvari, ki jih svojim bližnjim rajši ne povemo. Skupina se vodi po šolsko, tako da eden govori, drugi pa poslušajo; vsakdo mora priti na vrsto, da pove svoje. To je lahko reči, težje pa izvesti. Zato pustim, da se pogovor dogaja spontano. Ne pogovarjamo se pa o stvareh, ki ljudi razdvajajo. Na žalost pa so boleznini in smrti lani in letos močno pretresle skupino.

Po odhodu v pokoj so nekateri nesrečni, ne znajdejo se v svoji okolici in pozabljajo na srebrno, najbrž zaradi las in bančnih kartic, obdobje, ki zapolni in polepša življenje, odprejo se vrata v dejavnosti, za katere nismo vedeli, da smo jih sposobni narediti, in to zelo uspešno. In prav zaradi tega se pogovarjate, da te spoznajo tudi tisti, ki niti ne vedo, da te lahko ustavijo in povprašajo o pridružitvi skupini. Kot vidiš, tvoje delo ni ostalo skrito v ožjem krogu ljudi in zato si dobitnica letošnjega srebrnega občinskega priznanja za prostovoljno delo. Za konec pa se ne moreva izogniti vprašanju, kako si reagirala, ko si izvedela to novico?

Presenečena in vesela sem bila, hvaležna predlagatelju; to sem potrebovala.

In še dva vprašalna stavka, ki zame še kako držita.

Ali veš, da ljudje, ki delajo družbo in drugim pomagajo, v bistvu tudi sami potrebujejo pomoč in družbo?

Ali veš, da se tvoja pomoč drugim vedno vrača dvojno?

Hvala za prijeten klepet, iskreno ti čestitam, ker bo srebrni pokal krasil tvoj dom in v njem bodo vtikane vse tihe zahvale ljudi, ki jim pomagaš.

Dunja Špendal

Bronasto plaketo Občine Trzin prejme

Maja Brozovič

za pomemben prispevek na naravovarstvenem področju in s tem za prepoznavnost občine

Z Majo Brozovič se je prijetno pogovarjati. Umirjena, preudarna, prijazna – ne le do soljudi, temveč tudi do narave in zato kot naravovarstvenica in geografinja od glave do pete tudi njena vneta zagovornica. Skromna kot je, sebe nikoli ne postavlja v ospredje, je pa vedno pripravljena priskočiti na pomoč, še posebej, če najde somišljenike, s katerimi udejani okoljske ideje – pa najsi gre za odstranjevanje invazivnih rastlin ali pa za redke in ogrožene rastlinske vrste in naravo v Trzinu. Maja čuti in je tudi prepričana, da lahko vsi z dobro voljo in majhnimi koraki prispevamo za skupno dobro. Tudi Občina Trzin je v njej prepoznala potencial, in se ji zahvaljuje za njen pomemben prispevek na naravovarstvenem področju in s tem tudi za prepoznavnost našega kraja.

Maja, nabrala si si veliko izkušenj na naravovarstvenem področju. Povej nam, s kakšnim naravnim bogastvom se poleg žerjavčkov lahko pohvalimo v naši občini?

V naši občini imamo osameli kras na Ongru, ki se vleče proti

Dobenu in Gobavici v mengerski občini, z vsemi kraškimi pojava (vrtače, kraški izviri, skalnato kraško površje). Na ravnini pod Dobenom in Rašico so ohranjeni ostanki nekdanj obsežnejših mokrišč. Med njimi so najbolj občutljiva prehodna barja z značilnimi ogroženimi rastlinskimi in živalskimi vrstami, ki so varovana kot posebna varstvena območja (Natura 2000). Omenimo le nekatere: rak navadni koščak, netopir mali podkovernjak, hrošč rogač, kačji pastir veliki studenčar, največja orhideja lepi čveljč. Tu so prisotne

redke orhideje (drobna orhideja Loeselova grezovka) in mesojede rastlinske vrste rosike (Trzin je skoraj edina občina, ki ima vse tri pri nas poznane predstavnice te vrste). Ob spodnji Pšati, v skrajnem jugovzhodnem končku ozemlja občine Trzin, so le še fragmenti ohranjenih rastišč močvirske logarice, Trzincem bolj poznane pod imenom žerjavček, ki je zaščitni znak občinskega grba.

Kako lahko v Trzinu še izboljšamo naš odnos do naravnih vrednot?

Občina Trzin je ena redkih občin, ki jih pokriva naša območna enota Zavoda RS za varstvo narave, ki je že v devetdesetih letih predlagala zavarovanje naravnih vrednot z občinskimi akti. Na temelju naših strokovnih podlag je začasno zavarovala rastišče lepega čevljevca in zavarovanje podaljšala še za dve leti. Z zadnjo spremembo Nature 2000 se je tudi ta rastlinska vrsta uvrstila med evropsko pomembne predstavnice. Slovenija jo je zato dolžna ohranjati v evropskem prostoru. Najbolj so ogrožena rastišča žerjavčkov, saj se intenzivna kmetijska proizvodnja širi na travniške površine, kjer so še sicer redka rastišča te vrste. Tu je verjetno najboljša rešitev komunikacija in ozaveščanje vodstva kmetijskega posestva, ki je lastnik teh zemljišč.

Kakšno je po tvojem mnenju zavedanje krajanov o pomenu varovanja in ohranjanja narave?

Zavedanje krajanov o pomenu varovanja in ohranjanja narave je v Trzinu na visoki ravni. V Trzinu je bilo namreč veliko neokrnjene narave že uničene pred desetletji. Konkretno z melioracijami Kamniško-Mengeškega polja, z regulacijami Pšate, z gradnjo industrijsko-obrtne cone, s stanovanjsko gradnjo na območju mokrišč v Mlakah, s pozidavo Ongra, tako da smo na nek način dosegli mejo. V človeški naravi je pač tako, da se ne zavemo napačnih odločitev v sedanosti, ampak žal šele, ko tega ni več, ko to izgubimo! To smo avtorji tudi zapisali v sklepnih besedah našega prispevka Naravno bogastvo Trzina v Trzinskem zborniku.

Trzinska občina je ena redkih, ki se je temeljito in odgovorno lotila odstranjevanja tujerodnih invazivnih rastlin, pri čemer sodelujejo tudi društva in krajanje. Rezultati sodelovanja so vidni, kar je tudi tvoja zasluga. Kakšen je recept za uspeh?

Pravzaprav se je vse začelo s tujerodnimi invazivnimi rastlinskimi vrstami. Pobuda je prišla s strani Občine, s strani gospe Vike Kreča. Na zavodu in na Občini smo napisali prispevke, urednik Odseva pa jih je širokogrudno sprejel in objavil v občinskem glasilu. Med krajanje so ti prispevki doživeli pozitivne odzive. Zato je prišlo do spontane ideje po skupnem sestanku večine trzinskih društev na temo "Ohranitev mokrišč na območju občine Trzin". Predstavniki tako rekoč vseh društev so se tega sestanka udeležili zelo angažirano. S kolegico Andrejo Slameršek sva se skupaj s predstavnicama TD Kanja in PD Onger, Jožico Valenčak in Tino Kralj Kuferšin, udeležile terenskih ogledov mokrišč, kjer smo ugotovile "biotsko pestrost" tujerodnih invazivnih rastlinskih vrst in sprožile alarm. Z Andrejo sva izdelali manjši načrt za odstranje-

vanje teh vrst. Občina ga je posvojila in organizirala že dve akciji odstranjevanja tako imenovanih "ubežnic z naših vrtov" z našim strokovnim usmerjanjem. V CIH-u smo izvedli tudi dve predavanji na temo ohranjanja narave.

Dobesedno je šlo za entuziazem in sinergijo med ljudmi na lokalni ravni, kar me je zelo navdušilo, saj tega nisem pričakovala, takega odziva namreč, in da bi se tako odgovorno lotili projekta. Prav vsa društva in predstavniki Občine so prispevali svoj kamenček v mozaiku. Tako so se akcije odstranjevanja med krajanje prav "prijele". V letošnji koledar je Občina Trzin uvrstila tudi dva dneva na temo invazivk v mesecu maju in rezervni termin v juniju. Vljudno vabljeni, kajti vabilo je navsezadnje tudi priložnosti za druženje različnih generacij.

Konec lanskega leta smo ob 15. obletnici ustanovitve samostojne Občine Trzin dočakali prvi Trzinski zbornik. Sodelovala si pri pripravi celovitega in podrobnega pregleda naravne dediščine Trzina, kjer si soavtorica prispevka o redkih in ogroženih rastlinskih vrstah in naravi Trzina, ki si ga tudi kartografsko opremila. Kot te poznam, s tem tvoje delo na področju naravovarstva še zdaleč ni končano. Kakšni so načrti za prihodnost?

V zgoraj navedenem projektu je ostalo še nekaj tem, ki še niso prišle na vrsto: ureditev iz brun narejene in dvignjene t. i. "brunčane poti" preko mokrišča zahodno od športnega parka, ki je preprejeno s potmi. Prehodna barja in rastišča rastlinskih vrst so izjemno občutljiva na teptanje. Nevarno pa je tudi zaraščanje teh barij po naravni poti, tako da bi bila potrebna z lastniki zemljišč ustrezna komunikacija in odobritev, da tudi na ta način pomagamo "barjem". Ideja je bila, da bi odstranjene bore na bolj ranljivem mokrišču severno nad industrijsko-obrtno cono za simbolično ceno plačali lastnikom teh zemljišč – mogoče bi bila to spodbuda za odstranjevanje zarasti v predbožičnem času za "božična drevesca". Pogovarjali smo se tudi o zgibanki o trzinskih mokriščih. Pa o vodenih izletih oz. učnih poteh okrog trzinskih mokrišč z lokalnimi ozaveščenimi naravovarstveniki (eno smo

ŽIVLJENJEPIS

Maja Brozovič (letnik 1969) je študirala geografijo in sociologijo kulture na Filozofski fakulteti v Ljubljani in se po končani diplomii 1995 zaposlila na Zavodu za varstvo naravne in kulturne dediščine v Kranju, danes na Zavodu Republike Slovenije za varstvo narave – Območna enota Kranj. Leta 2002 se je štiričlanska družina preselila v Trzin, kjer so hitro »pognali korenine«, in 2008 dobili prvega pravga Trzinca.

Njeno delo je povezano s prepoznavanjem in ohranjanjem narave, predvsem prek občinskih prostorskih načrtov in posegov v prostor, veliko veselje pa ji pomeni ozaveščanje lokalnih skupnosti o pomenu ohranjanja narave, ki je njen način življenja. Med najbolj uspešnimi in odmevnimi so bile občinske akcije odstranjevanja invazivnih tujerodnih rastlinskih vrst. Kot soavtorica prispevka v Trzinskem zborniku je prispevala kamenček v mozaiku vedenja o lokalnih "identitetah" – o redkih in ogroženih rastlinskih vrstah in naravi Trzina.

v lanskem letu v manjši zasedbi izvedli). Pogovarjali smo se o t. i. učilnici v naravi in k projektu pritegnili OŠ Trzin. Potrebna bi bila tudi inventarizacija oz. popisi rastlinskih in živalskih vrst na trzinskih mokriščih. Tem je veliko, vendar za to ni dovolj le entuziazem, zato te ideje čakajo na uresničitev s prijavo na evropske regionalne projekte.

Ob letošnji vremenski ujmi – **žledolomu** – pa je priložnost, da poškodovano drevje morebiti uporabimo za nadelavo zgoraj omenjene poti. **Lastniki gozdov naj ravnajo spoštljivo do narave**, predvsem na strmih pobočjih naj ne povzročajo erozijskih procesov; predvsem nad kraškimi izvirovi Gvajšek naj ob spravi drevja varuje to izvir. Pri spravi lesa na barjih in mokriščih naj se tega dela lotijo previdno, da ne bi poškodovali rastišč ogroženih zavarovanih rastlinskih in živalskih vrst. Naša strokovna pomoč je na voljo. Letošnja ujma je hkrati naraven proces, ki je priložnost za nove »zagone življenja« – v naravi je pač tako, da ta vedno »zaceli rane«.

Bil sem kuhar maršala Tita

Emil Milan Kuferšin, sedemdesetletnik iz Trzina, je bil po poklicu kuhar. Kar nekaj let je med drugim kahal za bivšega jugoslovanskega predsednika Tita.

Izid Kuferšinove knjige Bil sem kuhar maršala Tita povsem slučajno sovpada z nekdanjim dnevom mladosti, ki smo ga nekoč praznovali kot rojstni dan jugoslovanskega predsednika. Emil Milan Kuferšin je po upokojitvi spoznal, da mu pero lepo teče. In začel je pisati. Najprej je za otroke izdal pravljico Jabelček, nato pa še nekoliko obsežnejše delo Oj Trzin, ti dolga vas. Nazadnje se je lotil spominov, tako da je knjiga Bil sem kuhar maršala Tita avtobiografski presek njegovega življenja. Tudi življenja s kahalnico, med drugim za Jovanko in Tita. Poleg tega se ukvarja tudi z rezbarstvom in poje v pevskem zboru Žerjavčki.

»Za kuharja sem se izučil v hotelu Union v Ljubljani leta 1960, nato sem odšel v hotel Lev, kjer sem bil poldrugo leto, za tem pa sem prišel za kuharja v državni zbor oziroma v takratno skupščino,« pripoveduje Kuferšin. »Nekega dne me je poklical gospod Kranjc, ki je bil šef protokola. Vprašal me je, če bi šel za kuharja na Brdo. To je bilo zame lepo presenečenje, saj sem bil takrat star šele 27 let. Lepo obdobje je bilo to, v čast mi je bilo, ampak bilo je tudi precejšnje breme kuhati na Brdu. Ko si prišel v predsedniškovo rezidenco, so se za teboj zaprla vrata.«

Zanima nas, kdo je pripravljaj jedilnike za Tita, ko je prišel na Brdo.

»To je bil protokol, nekaj pa sem jih tudi sam napisal,« pove Milan. »Včasih so tudi kaj spremenili, na primer namesto govedine so dali piščanca in podobno. Malo so se morali vtakniti tudi v to delo, saj je bila to njihova služba in so jo morali seveda na tak način tudi upravičiti.«

Kuhar je torej za predsedniški par in njune goste.

»S Titom in Jovanko ter z gosti skoraj ni bilo stikov, razen z Jovanko; z njo smo pregledovali jedilnike in kaj tudi spremenili oziroma popravili,« se spominja. »Zjutraj smo prišli v grad, potem smo šli takoj v kuhinjo ter začeli s pripravami in delom. Imel sem kar nekaj dobrih pomočnikov, vendar si se lahko zanesel le nase. Največkrat je šlo po sistemu, pomagaj si, kakor veš in znaš. Ni bilo dovolj, da si znal kuhati, moral si vse tudi organizirati.«

Delo je bilo obremenjujoče, in o tem naslednja zgodba. »Spominjam se, ko so bili gostje že v hiši, da je Jovanka na hitro spreme-

Kaj ti pomeni občinsko priznanje?

Pomeni mi **potrditev, da smo na pravi poti. Vendar to ni le priznanje meni, ampak je priznanje za vso lokalno skupnost** pri prizadevanjih za ohranjanje narave, kjer **posameznik ni dovolj**. Prav tako je prispevek v Trzinskem zborniku skupno delo štirih avtorjev in si prav vsak zasluži priznanje. Izpostavila bi kolegico Andrejo Slameršek, s katero sva se v Trzinu odlično ujeli, in so ta prizadevanja prostovoljno delo obeh. Izpostavila bi tudi gospo Viko Kreča kot koordinatorko teh prizadevanj s strani Občine in župana ter druge predstavnike občine. Prav tako so me pri tem delu podpirali sodelavci in navsezadnje tudi moja družina.

V veselje mi je delovati na lokalnem nivoju globalno, saj bo **človeška vrsta na planetu Zemlja preživela edino, če se bomo zavedali, da smo tu le "gostje" in da Zemljo predajamo v dar našim otrokom in vnukom.**

Nataša Pavšek

Emil Milan Kuferšin je bil med drugim kuhar maršala Tita (Milan stoji za Titom). (Foto: arhiv Emila Milana Kuferšina)

nila jedilnik. Zaželela si je, da bi jedli divjačino, mladega divjega prašička in postrvi. Ko sem zjutraj prišel na Brdo, sem opazil, da sta v nekem kozolcu visela dva divja prašička. Vzel sem nož, se napotil h kozolcu in odrezal eno stegno s kožo vred. Preden sem šel, sem prižgal pečico na 300 stopinj Celzija. Ko sem stegno imel, sem se lotil priprave. Odstranil sem kožo, meso ločil od kosti, dodal slanino, zelenjavo in začimbe. Ura je bila dvanajst in ob enih popoldne je bila divjačina že na maršalovi mizi. Nekdo je naložil postrvi in jih tudi očistil, ampak z ribami ni bil tak problem kot z divjačino.«

Kaj pa s Titom, je imel neposreden stik, če je že kahal zanj in za njegove goste?

Pravi, da se je to zgodilo le enkrat. »Na obisk k Titu na Brdo je prišel Jaser Arafat,« pove Milan. »Za kosilo naj bi postregli šašlike, to so meter dolga nabodala, na katerih je razno mešano meso, vmes pa raznovrstna zelenjave, na primer paradižnik, paprika in druga. To se potem vrtil nad ražnjem. To je bilo nekje sredi sedemdesetih let prejšnjega stoletja. Nobenih naprav nismo imeli, tudi plinskega žara ne. Zato smo zadevo izpeljali kar v naravi. Nek fant je zakuril ogenj, naložil metrska polena in potem sem šašlike vrtel nad ognjem oziroma žerjavico. Potem sta k meni, ko sem pekel jed za kosilo, prišla Arafat in Tito. Broz je seveda opazil, kako sem nabodala vrtel nad ognjem in me opomnil, da se to ne dela tako. Povedal sem mu, da nisem imel druge izbire, saj ni bilo pravih pripomočkov za peko, torej ražnjev. Nasmegal se je moji domiselnosti, potem pa sta z Arafatom nadaljevala sprehod.«

Je imel maršal kake posebne želje pri vsakodnevni prehrani, ko je bival na Brdu?

»Ne ne, nič posebnega ni bilo,« poudarja Titov kuhar. »Tudi tiste

Vsestranski Milan je zdaj tudi pisatelj, rezbar in pevec v zboru Žerjavčki. (Foto: Primož Hieng)

zgodbe o ljubezni do žgancev in drugih slovenskih jedi so že kar malo za lase privlečene. Tito je bil skromen jedec, vsekakor pa so morale biti jedi pripravljene okusno. Tudi kakšnih posebnih kritik na račun mojega kuhanja ni bilo. Le enkrat so imeli gostje pripombo, da so bile pečenice kisle. To je bila bolj posledica nepoznavanja kulinarike. Naredil sem namreč pečenice v rebuli, v kateri sem jih nekoliko podušil. In kdor tega ni vedel, je preprosto rekel, da so bile kisle.«

Kuharji v kuhinji niso bili sami. Poleg njih so bili ljudje, ki so preverjali, kaj smo kuhali. »Tito je imel v ekipi dva sanitarna inšpektorja,« je odkrit Milan. »Prihajala sta v kuhinjo, in to – ne boste verjeli – z Geigerjevimi števci. Poleg tega so inšpektorji preizkušali hrano, preden smo jo postregli gostom in seveda maršalu Titu. To sem prvič zasledil že v skupščini, ko je bil na obisku cesar Bokassa. Delal sem narezke, prišel je inšpektor s torbo in v njej je imel Geigerjev števec. Bali so se radioaktivnosti, najbolj nevarna pa bi lahko bila paradižnik in paprika, ki sta tudi najbolj dovzetna za radioaktivnost.«

Tako kot je bil začetek Kuferšinove kuharske kariere svojevrstno presenečenje, je bil prav tak tudi konec, vendar ne najbolj prijeten.

»Ne spominjam se točno, za koga sem kuhel oziroma kdo je bil takrat gost predsednika Tita,« končuje Emil Milan Kuferšin svojo pripoved. »Kosilo je šlo sicer mimo brez zapletov. Potem je prišel upravnik Brda, upokojeni polkovnik nekdanje armade. Ves je ponorel in me spraševal, kakšno juho sem skuhal. Spominjam se zelo dobro, da sem takrat pripravil krepko, torej čisto jelenovo juho. Težko je vojaškim osebnostim dopovedati, kaj pomeni čista juha, torej da na njej ne sme plavati maščoba. Nadiral me je in vpil, zakaj na juhi ni bilo nobenega cinka. Bil sem precej užaljen, pa še honorarno plačilo so mi znižali. In sem jim po telefonu lepo povedal, da me na Brdo ne bo več, in da naj najdejo koga drugega. To sem lahko naredil, ker nisem bil v partiji. Za menoj je potem na Brdu kuhala žal prezgodaj umrla Olga Markovič.«

Primož Hieng

Primeri jedilnikov za ugledne goste:

Svečana večerja v čast dosmrtnemu predsedniku Centralnoafriške republike, ekscelenci generalu armade Jeanu-Bedelu Bokassi in njegovi soprogi (Ljubljana, 7. maja 1972):

prekajena postrv, krepka juha z možgani, mešana mesna plošča bellevue, obloga, zelena solata z jajcem, jagode v bananini lupini, kava

Večerja v čast Njegovi ekscelenci gospodu Husseinu El-Shateiu, podpredsedniku ZAR in soprogi (Ljubljana, 21. decembra 1970):

kokošja juha z rezanci, možganovi kaneloni, masleni zrezek, goveji file z gobami, solata, siri, karamel krema, kava

Svečano kosilo ob obisku delegacije Narodne skupščine republike Francije v SR Sloveniji (Ljubljana, 7. julija 1969):

slovenski narezek, kokošja juha z žlikrofi, soška postrv na mlinarski način, angleški file, telečji medaljon, fina obloga, sezonska solata, siri, sadna solata s sladoledom, kava

Knjige so naše čarobne oči. Svetijo tudi v temi.

Berite.

Pazno in premišljeno.

Iščite duše.

Srečko Kosovel

Letošnja noč s 23. na 24. april je bila nekaj posebnega. To je bila prva slovenska Noč knjige, za katero upamo, da požene korenine in se ustali. Ljudje po vsej Sloveniji so se predajali knjigam in iskali svoje tisočere duše. Tudi Trzinci smo ponočevali v prešerni družbi knjig in avtorjev, ki so nam pripravili zares tople večer.

Partljičeve prigode

Ja, bilo je na vso moč zabavno, saj sta organizatorja, Občina Trzin in Krajevna knjižnica Tineta Orla Trzin, povabila v goste iskriivega sogovornika, znanega dramatika, literata in kulturnega delavca iz Maribora, Toneta Partljiča. Pogovor je vodila njegova nekdanja kolegica iz poslanskih klopi Cveta Zalokar Oražem, zato smo bili deležni tudi marsikatero zaodrsko dogodivščine. Prav tako pa nismo mogli mimo zadnjih vstajniških dogodkov, kakšne pikre na račun nivoja slovenskega jezika v hramu politike in seveda

desnega brega Drave ter številnih dogodkov na tej »zapostavljeni« strani. No, pravzaprav v Pasji ulici, najnovejši Partljičevi knjigi, ki je svojevrsten poklon Mariboru skozi polpreteklo zgodovino od prve svetovne vojne pa do danes. Partljič nam je prebral delček zgodbe o ljudeh, ki so živeli v umetniškem bloku na Pasji ulici 1, ki je z različnimi družbenimi ureditvami preživela kar nekaj poskusov preimenovanja – od Poljske, Protiimperialistične, Luksove (po Titovem psu) do Osamosvojitvene. Pasje pa so tudi usode večine njenih prebivalcev.

Partljič je večino večera z lahkoto stresal zgodbe iz rokava, tako družbenokritične kot seveda tudi polne humorja, in z njimi med publiko izzval salve smeha. No, na trenutke se je zdelo, da se sam celo bolj zabava, pa vendar skozi šalo (tudi na svoj račun) ne gre spregledati njegovega poziva k strpnosti.

Okus po trzinski knjigi

Po pogovoru s Partljičem so odlomke iz svojih del prebirali tudi trzinski avtorji: Emil Milan Kuferšin s prozo in pesmijo iz knjige Oj Trzin, ti dolga vas, Helena Ogorelec s tankočutno poezijo in Anton Peršak, ki si je pomenljivo izbral odlomek iz najnovejše knjige Uspodline. V njem se je spominjal, kako je kot deček, ki se je izmikal šoli, odkril užitek branja – oziroma drug svet, zanimivejši od sedanjosti. Pridružila sta se jim še Cveta Zalokar Oražem, ki je prebrala pesem iz zgodnejšega obdobja, ter Tone Partljič, ki je večer zaokrožil s pripovedjo dveh avtobiografskih zgodb (le kako bi lahko pričakovali, da ju bo prebral?), eno socialno, drugo pa bolj erotično.

Knjiga kot temelj naše civilizacije

»Tudi ko vsi odidejo od nas, ko sami ležimo sredi noči v hladni postelji, še vedno nismo sami. Ob našem vzglavju počiva nikdar utrujena knjiga. To je moč knjige, ki noč spremeni v sen.« (pisatelj Ivo Svetina)

Brez posebne črnogledosti lahko rečemo, da čas ni naklonjen ne literaturi ne branju. Če si sposodim misel pesnika Milana Dekleve o vlogi poezije in jo prenesem tudi na prozo, se za knjigo ni bati: literatura začne »ob tektonskih družbenih, miselnih in duhovnih premikih opravljati zdravilno vlogo«. Postane zdravilo za dušo. Župan Tone Peršak nas je spomnil, da je knjiga medij, na katerem temelji naša civilizacija. Prepričan je, da bo knjiga, čeprav bo malo manj množično uporabljana kot do sedaj, ohranila posebno mesto. Čeprav marsikoga v Sloveniji skrbi upad bralne kulture, ki jo nekateri pripisujejo tudi elektronski knjigi, pa Peršak meni, da imajo mladi velik privilegij, da poznajo dve civilizacijski pridobitvi, dve kulturi: kulturo, ki temelji na knjigi in besedi, in digitalno kulturo; če bomo uspeli ohraniti oboje, kulturo knjige, jezika, in osvojiti digitalno civilizacijo, bo to korak naprej. Podobno nas je v poslanici ob letošnjem svetovnem dnevu knjige nagovoril tudi kulturni minister Uroš Grilc, ki pravi, »naj bo tiskana ali elektronska, knjiga brez ozira na medij ostaja naša nadvse dragocena in nenadomestljiva spremljevalka.«

»Vedno znova te sejem, zrno upanja.«

Noč knjige se je že tesno zavila v temo in prevesila v noč, ko smo se, bogatejši za novo izkušnjo, poslovili od gostov in knjig. Škoda za vsakega, ki te priložnosti ni izkoristil.

V Trzinu se veselimo naslednje nočne izmene, ko bomo širili bralni virus v želji, ki so jo izrazili slovenski organizatorji, da »bi Noč knjige po vsej deželi zanetila požar domišljije, ki bo razsvetlila srce in telo, nebo in zemljo!«

Da bi še večkrat dali knjigi polno besedo! Morda je sedaj pravi čas za pozorno in premišljeno branje!

Lep knjižno-nitni pozdrav,

Nataša Pavšek

Noč knjige v Sloveniji

Na svetovni dan knjige in avtorskih pravic, 23. aprila, smo po vzoru tujih držav tudi v Sloveniji slavili knjigo pozno v noč. Namen Noči knjige je bil nagovoriti vse generacije bralcev ter spodbuditi dvig bralne kulture in pismenosti. Odziv je bil velik: k dogodku se je priključilo več kot 80 krajev po Sloveniji in v zamejstvu (v Trstu, Celovcu in Železni Kapli), kjer se je na 167 prizoriščih zvrstilo okrog 300 dogodkov.

Noč knjige je nastala po vzoru hrvaške različice (letos so brali celo po zaporih), ki pa je brez zanesenjaka med založniki, knjigarji, knjižničarji in pisatelji ne bi uspeli pripeljati do nacionalnega projekta – ta naj bi sčasoma prinesel še kaj več od popularizacije knjige; pokazal naj bi tudi, kje s knjigo smo – žal letos brez raziskave branja.

23. april, praznik knjige

23. april je dan, ki je posvečen promociji branja, založništva in zaščiti avtorskih pravic ter intelektualne lastnine.

Unesco je leta 1995 razglasil 23. april za svetovni dan knjige in avtorskih pravic. To je tudi dan mnogih literarnih obletic, ko so se rodili ali umrli nekateri velikani svetovne literature, kot so Miguel de Cervantes, Vladimir Nabokov, William Shakespeare, Inca Garcilaso de la Vega, William Wordsworth ter morda širši javnosti nekoliko manj znana Rupert Brooke (angleški pesnik, poznan predvsem po sonetih, ki jih je pisal med prvo svetovno vojno) in Maurice Druon (francoski pisatelj, najbolj znan po nizu sedmih zgodovinskih romanov z naslovom Prekleti kralji).

Zamisel o prazniku knjige izvira iz Katalonije. Zgleduje se po prazniku sv. Jurija, v katerem so Katalonci v en praznik združili več običajev oziroma praznikov – med njimi je tudi praznik vrtnic, ki izvira iz sedemnajstega stoletja – in dobili dan, na katerega so fantje dekletom podarili vrtnico (lepoto), one pa njim knjigo (znanje).

Na ta dan potekajo po številnih mestih v različnih državah sveta dogodki, ki na prvo mesto postavljajo knjigo. Slovenija je ena redkih držav, ki svetovni dan knjige praznuje več dni in v več krajih po državi. Na Švedskem organizirajo tekmovanje za najbolj priljubljeno mladinsko knjigo, v Španiji pa imajo maratonsko branje Don Kihota. V Čilu prirejajo sejem, na katerem si izmenjujejo knjige, knjižni sejem je tudi v Sarajevu. V Peruju je to dan, ko glasno berejo na številnih prireditvah. V Franciji tega dne razglasijo pet nominirancev za literarno nagrado l'algue d'or.

Slovenija se je letos po vzoru nekaterih tujih držav pridružila svetovnemu dnevu knjige tudi s posebnim projektom – Noč knjige, s katerim je slavila knjigo tudi pozno v noč.

Unescov svetovni dan knjige in avtorskih pravic je tudi priložnost za predajo prestižnega Unescovega naziva svetovne prestolnice knjige. Ljubljana se je z njim ponašala leta 2010. Leta 2013 je naslov pripadel glavnemu mestu Tajske Bangkoku. Svetovna prestolnica knjige za leto 2014 je nigerijsko pristaniško mesto Port Harcourt.

Povezovalka programa Helena Ogorelec

Slavnostni govornik župan Občine Trzin g. Anton Peršak

Občinski nagrajenci leta 2014: Maja Marija Breznik, Ivan Trstenjak (predstavnik skupine Naše vezi), Jožica Trstenjak in Maja Brozovič.

Za prijeten uvod v občinsko proslavo so poskrbeli malčki iz vrtca z igrico o Sapramiški.

Za prijeten uvod v občinsko proslavo so poskrbeli malčki iz vrtca z igrico o Sapramiški.

Florjan bi bil zadovoljen

Prva majska nedelja, ko praznuje svoj god zavetnik trzinske župnije in gasilcev sveti Florjan, je bila letos v Trzinu zelo prijetna, praznična in zanimiva. Svetnikov praznik je trzinska župnija izkoristila za pripravo osrednje slovesnosti ob svoji 40-letnici, gasilci pa so že po tradiciji h gasilski maši v trzinski cerkvi povabili gasilce iz sosednjih prijateljskih društev. Pred gasilskim domom se je tako zjutraj zbralo kar kakih 140 gasilcev, ki so s seboj prinesli tudi 8 društvenih praporov. Družbo so jim po običaju delale narodne noše, k strumnemu razpoloženju pa so prispevali tudi godbeniki iz Mengša, ki že po tradiciji pridejo vsako leto na gasilski praznik v Trzin. Ko so se zbranim pridružili trzinski župnik Boštjan Guček v spremstvu gostov, med katerimi je častno mesto pripadlo proštu Jožetu Lapu ter mengeškemu župniku, ki je pred štiridesetimi leti spodbudil osamosvojitve trzinske župnije, je slavnostni sprevod krenil proti cerkvi, kjer je bila slavnostna maša. Trzinska župnija s

štiridesetimi leti spada med najmlajše župnije, izločila pa se je iz mengeške, ki je bila včasih zelo velika pra fara. Iz nje se je kasneje izoblikovalo kar 55 samostojnih župnij. V počastitev samostojnosti trzinske župnije pa se letos že ves čas vrstijo različne prireditve, nekako najbolj množična pa je bila prav proslava ob prazniku sv. Florjana. Po sveti maši je sprevod gasilcev s spremljevalci odkorakal na šolsko igrišče, kjer je bil postavljen velik prireditveni prostor, tam pa so na odru pripravili krajšo priložnostno slovesnost. V programu so med drugimi nastopili tudi orkester tamburašev in trzinski folkloristi, ki so, oblečeni v belokranjske narodne noše, odplesali nekaj belokranjskih plesov. Posebno doživetje pa je bilo, ko je častni gost prošt Jože Lap na odru zapel pesem Oj mladost ti moja. Požel je navdušen aplavz, saj je res dober pevec – njegov brat je bil znani baritonist Rok Lap. Druženje se je nadaljevalo v sproščeni klepetu, saj so organizatorji poskrbeli tudi za brezplačno pijačo, trzinske klobase in okusno pecivo, na roke pa jim je šlo tudi sončno vreme.

MŠ

Pomlad v trzinski cerkvi

Ne, ni mišljena pomlad kot letni čas – pa čeprav se med cerkvenimi zidovi čuti tudi ta – mislimo na »mlade poganjke«, mlado moč, ki bo morda v prihodnosti prevzela skrb za našo krajevno cerkev. Prejela je zakramenta, ki predstavljata pomembni postaji v življenju kristjana.

Birma je zakrament, ki birmanca potrdi v veri. Običajno ga podelijo v letih zaključevanja osnovne šole, v času prehoda iz otroštva v odraslost. In prav tako je bilo tudi pri nas, kjer je msgr. Vinko Vegelj, prelat in kanonik v pokoju, 10. maja birmal štirideset deklet in fantov.

Dan kasneje pa je zakrament prvega svetega obhajila prejelo 16 otrok.

Upajmo, da se bo čez desetletje, ko bo trzinska fara praznovala zlati jubilej, o zgoraj omenjenih »mladih poganjkih« še slišalo! Naj vztrajajo.

Dimež

Olimpijada z več kot 120 zmagovalci

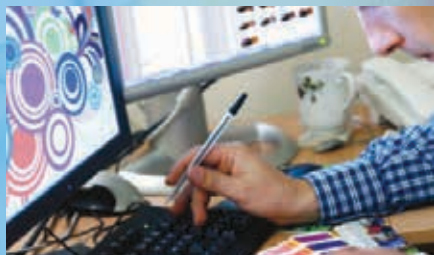
V četrtek, 8. maja, je Športno društvo Trzin ob sodelovanju Občine Trzin, Osnovne šole Trzin, podjetja VinKom in več drugih podpornikov pripravilo že 15. otroško olimpijado. Že po tradiciji je potekala na šolskem športnem igrišču, odprli pa so jo s slavnostnim mimohodom mladih športnikov po atletski stezi okrog igrišča. Prvi je z zastavo na stezo zakorakal eden najboljših trzinskih športnikov, večkratni prvak v kajaku na divjih in mirnih vodah, Jošt Zakrajšek, sledilo pa mu je osem skupin malčkov iz trzinskega vrtca v oranžnih majicah in njihove vzgojiteljice. Mladi so se morali pomeriti v številnih disciplinah, s katerimi so prikazali svojo hitrost, spretnost, natančnost

in moč. Preskakovali so ovire, vijugali, metali obroče in žoge, vlekli vrv, z vodnimi curki ciljali tarče, in sploh je bilo za dobro uro tekmovalnj kar veliko nalog. Ampak malčki so dokazali, da se nam za šport v Trzinu ni bati. Bili so vztrajni, pogumni in borbeni. Na koncu so bili prav vsi zmagovalci, in so vsi prejeli medalje, zraven pa še karte, ki predstavljajo različne poklice. Organizatorji so poskrbeli tudi za osvežilne pijače in druge dobrote, za dobro voljo in boljšo obveščenost pa sta ves čas programa skrbela Gašper Ogorelec in Osmir Ružič – Ružko. Olimpijada je bila res dobro pripravljena, pritegnila pa je tudi sorazmerno veliko gledalcev. **MŠ**

grafex agencija | tiskarna ob 30. obletnici odpira nov poslovni objekt

Grafexi, združeni v družinskem podjetju, ki vse od leta 1983 poganja svoje korenine v Podlipovici, se intenzivno pripravljajo na uradno odprtje objekta, s katerim bo podjetje pridobilo dodatnih 600 m² uporabnih površin. Ključna pridobitev je poseben prostor t. i. show room, v katerem bodo naročnikom iz širne Slovenije in tujine lažje predstavili celovit prodajni program, saj grafex agencija | tiskarna pod eno streho združuje celovite rešitve od kreative in oblikovanja do končne izvedbe – tiska in spletnih rešitev. Ob investiciji v višini 900.000 evrov je pred podjetjem še veliko izzivov. Napoleon Bonaparte je nekoč dejal: »Umetnost uspeha je v tem, da znaš biti hkrati drzen in previden«.

Nova lokacija Florijanovega sejma požela priznanje

Potica velikanka

Petnajst let je malo ali veliko, člani Turističnega društva Kanja Trzin, ki letos praznuje prav to obletnico, pa ponosno trdimo, da se je v tem času za naše člane in vse občane naredilo veliko, ponudilo kvalitetne proslave, prireditve, predavanja in poskrbelo za druženje in prijetno bivanje v naši občini. Naš moto pa je, da ni nič tako dobro, da ne bi moglo biti še boljše. In zato smo ob pomembni obletnici naredili nov, drzen koncept praznovanja Florijanovega sejma. Na pogled največja sprememba je bila nova lokacija prireditve, in to je bilo seveda tvegano. Sejem smo preselili na športno ploščad pri osnovni šoli Trzin, razporedili stojničarje po parkirišču in pred vhodom na igrišče ter na samem igrišču desno in levo ob tekaški stezi, na koncu pa je bil velik šotor z odrom in gostinsko ponudbo. Za kuliso je poskrbela narava, odeta v zelenje, in zadaj prelep pogled na hribe.

Po vseh odmevih pa lahko z veseljem zapišem, da je bila odločitev pravilna. Deležni smo bili pohval tako od Trzincev, naših rednih vsakoletnih obiskovalcev tudi od drugod, razstavljalcev in nastopajočih. Pri sami odločitvi za spremembo smo upoštevali pripombe stanovalcev ob Ljubljanski cesti, ki sta jih motila hrup in zapora ceste, oder za nastopajoče ni bil v središču dogajanja, potrebno je bilo še več vlog in prošenj in tudi varovanje je bilo težje.

Kljub zelo slabi vremenski napovedi smo bili veseli, da so prihajajoči ledeni možje malo počakali in opazovali dogajanje na naši prireditvi. Sonce in toplo vreme sta nas že zgodaj pozdravila, ko so pričeli prihajati stojničarji od Primorske pa do Prekmurja. Na drugi strani so turistične kmetije s svojo ponudbo in pokušinami povabile obiskovalce na dolensko, ptujsko in pre-

Klobasa velikanka

ško hribovje, prav tako je bila bogata izbira tudi eko, veganskih in presnih izdelkov. V prijetnem vrvežu je čas hitro mineval. Ob desetih je zaigrala Godba Mengeš in naznanila slavnostno odprtje 15. Florijanovega sejma. Kot se za takšno priložnost spodobi, je imel prvi govor župan Trzina g. Anton Peršak, pohvalil je Turistično društvo Kanja kot organizatorja in zaželel uspešna dneva sejemске prireditve. Takoj za tem sem predsednici našega društva Jožici Valenčak podelila v imenu Turistične zveze Slovenije častni srebrni znak za uspešno delo pri razvoju turizma v Sloveniji. Poleg priznanja in srebrnega znaka je dobila še prekrasen šopek z izpisano številko 15. V nadaljevanju so zapeli in zaigrali učenci glasbene šole Lartko in pevci Društva upokojencev Žerjavčki. Ponovno je zaigrala godba, zaplesale so kamniške mažoretke, deset naših folkloristov v belokranjskih nošah pa je poneslo obljubljeni potico velikanko, dolgo pet metrov in težko petnajst kilogramov, lepo okrašeno z nageljčki, okrog stojnic in nato pred šotor na pokušino; potica je bila odlična. V nadaljevanju je potekal kvaliteten program. Nastopila je Folklorna skupina Trzinka, Pevski zbor Litostroj, otroci vrtca Žabica z igro in plesi. Franci Peternel je oba dneva povezoval program, pel in predstavljal stojničarje ter skrbel, da so bili obiskovalci točno obveščeni tudi z dogajanjem in rezultati pri košarki, plezalni steni, nastopu kotalkaric, delavnici za otroke in še o ostalem bogatem programu. Glasbeno dogajanje sta popestrila domača glasbena skupina Tineta Šinka in Hip Hop koncert Krech.

Mesecu maju pravijo mesec ljubezni. Dnevi postajajo daljši, trava prične hitreje rasti in travniki se kar bohotijo v barvah različnih travniških rož. Počasi se dviguje temperatura ozračja, zdi se, da se v tem času celo človek usklajuje z ritmom narave. In vse to je bilo začutiti v večeru, ko so nastopili ČUKI. Najprej so se zabavali otroci in potem se je pozno v noč pelo, plesalo in se zabavalo mlado in staro ob gostinski ponudbi Gostilne Pr` Narobet.

V nedeljo so nas svetniki z nekaj kapljami dežja opomnili, da je konec zabave, in da se mora delo nadaljevati. Nastopila je skupina Veseli muzikantje in ob igranju Trzinke je bila razstavljena trzinska klobasa velikanka, prav tako težka petnajst kilogramov, spletena v verigo, ki simbolično ponazarja povezanost nas članov turističnega društva z ostalimi društvi ter Občino. Vmes so iskali podobo sv. Florijana, gasilci so predstavili gasilsko opremo in navduševali otroke s ciljanjem vodnih curkov v tarče. V svoje nove prostore so odprli vrata strelci in povabili obiskovalce na preizkušanje strelskih sposobnosti. V avli osnovne šole so se merili starejši in mlajši šahisti, sredi športne ploščadi pa so se preizkušali košarkarji. Iz pobratene občine Sveti Jurij ob Ščavnici

so nas obiskali predstavniki z županom Antonom Slano, s seboj so pripeljali svoje kulinarične značilnosti, to je pogačo in rujno kapljico, skupina Jurjevčank pa je zaplesala dva plesa, kankan in kavbojskega, ter doživela ogromno aplavza in smeha.

Popoldne je potekal orientacijski tek v vseh kategorijah, ob zaključku posameznih tekmovanj pa so objavili rezultate in podelili priznanja. S svojih prihodom so dogajanje popestrili starodobniki in se pokazali v vsej svoji lepoti.

Tik pred zaključkom sejma je Franci razglasil najlepšo stojnico. Letos je priznanje prejela naša občanka Alenka Pandel Bandur za stojnico Manifest-dekoracija. Za lepe unikatne sveče in ostale izdelke je prejela tudi sliko našega člana – slikarja.

Proti večeru so se ledeni možje odločili, da moramo zaključiti in pospraviti, oni pa bodo zasedli prestol še za nekaj dni, v četrtek pa se bodo ob spremstvu Zofke poslovili, in zime bo za to obdo-

bje konec. Nebo so prekrili črni oblaki, zapihal je močan veter in naznanil, da je letošnji sejem zaključen. 15. Florijanov sejem se je začel glasno z godbo in zaključil prav tako glasno s hudo nevihto.

V sejemsko dogajanje so bila poleg Osnovne šole Trzin, Vrta Žabica Trzin ter Glasbene šole Lartko s svojim programom prisotna še številna trzinska društva: Športno društvo Trzin, Strelsko društvo Trzin, Društvo upokojencev Trzin, Šahovsko društvo Trzin, Planinsko društvo Onger Trzin, Orientacijski klub Trzin, Društvo prijateljev mladine Trzin, Prostovoljno gasilsko društvo Trzin. Tako smo obiskovalcem sejma na prvi večji spomladanski prireditvi v Trzinu prikazali pester utrip kraja, složnost ob pričakovanju dobrobiti za naše občane, predvsem pa požrtvovalnost številnih prostovoljcev. Vsem se še enkrat iskreno zahvaljujemo za sodelovanje.

Dunja Špendal

Prireditve Florijanov sejem so poleg pokroviteljice Občine Trzin, podprli:

Produkcija DGU – TV oddaja Gostilna Pr' Francet'
Radio Aktual, Ljubljana
Osnovna šola Trzin
Glasbenan šola Lartko Trzin
Simps'S, d. o. o., Trzin
Finančno svetovanje in skladi, Štefka Prelec, s. p., Trzin
Biro Ogis, Celje
Habat Marjan, s. p., Trzin
Andrej Nograšek, s. p., Trzin
Signaco, d. o. o., Topole
Pekarna Kralj, Trzin
Pekarna Pečjak, Grosuplje
Mesarija Pr' Kmetič', Trzin
Sika, d. o. o., Trzin
PIT revizija, d. o. o., Trzin
Telma trade, d. o. o., Trzin
Napisi Šinko, Loka
EIS Skočaj, d. o. o., Radomlje
Marjan Golob, Taubi, Trzin
Franc Florjančič, Trzin
Tone Kralj, s. p., Trzin
Andrej Ručigaj, Trzin
Aktiva skupina, d. o. o., Trzin

Darovalci za srečelov:

AS Domžale, Tehnični pregledi, Trzin
Petrol, Poslovalnica Trzin
Kalcer, d. o. o., Trzin
Polona Mesar, Kozmetika, Trzin
Mladinska knjiga, Domžale
Penzion Mojca, Trzin
Kmečki hram, Dobeno
Tur. agencija Sonček, Maribor
Olivia – pizzerija, Trzin
Gostilna Pr'Narobet, Trzin
Sladoledni vrt PE Divji kostanj, Mengeš
Cvetličarna Marjeta, Mengeš
Jysk, Mengeš
Milan Kuferšin, Trzin
Watt elektro, d. o. o., Trzin
Meso Kamnik, Podgorje
Baker, Maribor
Kmečki turizem Blaž, Dobeno
KBM infond DZU
Trgovina s tekstilom Lara, Domžale
M kontroler, Ljubljana
Aktiva skupina, d. o. o., Trzin
Frutas, Trzin
Saje, d. o. o., Trzin
Anni, d. o. o., Trzin
Kopirnica Patricija Gregorič, Trzin
TD Kanja Trzin – člani

Kultura lahko umirja sovražnost med narodi

Tudi letos smo v času mednarodne konference Pen na Bledu v Trzinu gostili literate iz tujine, ki so sodelovali na konferenci. To-

krat je bila v gostih dokaj številna skupina, saj je župan g. Anton Peršak povabil kar pet pisateljev in pesnikov iz Gruzije. Povabilo je bilo svojevrstna poteza za zблиževanje sprtih strani iz daljne podkavkaške dežele. V skupini so bili namreč trije Gruzijci in dva Osetijci. Državo ob Kaspijskem morju pretresajo sovražnosti med Gruzijci in Osetijci. Gruzijci pripadajo eni najstarejših pravoslavnih ver, Osetijci pa izvirajo iz Irana in govorijo tudi svoj jezik. Med obema narodoma že dalj časa tli vojna, zato je bilo povabilo, naj skupaj pridejo na obisk v Trzin, tudi nekakšen poziv, da naj kot pesniki in pisatelji presežejo razlike in sovražnosti in po svoje prispevajo k miru. Na srečanju je pogovor potekal v gruzijsčini, ruščini in angleščini. Gostje so pripovedovali o razmerah v svoji domovini in kako gledajo na možnosti sodelovanja, v svojih jezikih pa tudi v obeh drugih svetovnih jezikih pa so brali odlomke svojih proznih del in pesmi. Bilo je zanimivo slišati melodijo tujih jezikov, med gosti pa je vladalo povsem prijateljsko vzdušje, in spet se je pokazalo, da je prav kultura lahko dejavnik, ki preseže politična in gospodarska nasprotovanja in sovražnosti.

MŠ

Izlet društva upokojencev

Sredi aprila se je poln avtobus »žerjavčkov« odpravil na enodnevni izlet na Primorsko. Ogledali smo si Luko Koper, naše okno v svet, ogled katere je možen le z avtobusom. Po enourni predstavitvi nepreglednega skladišča lesa in avtomobilov, ogromnih žerjavov in viličarjev, mnogih zabojnikov, velikih tovornih ladij in ogromnih silosov smo se čudili čistosti našega Jadranskega morja.

Primorski vodič Matjaž nas je peljal tudi na ogled najstarejše trte refoška v Marezigah, v dolino reke Dragonje, na ogled Boršta (rojstne vasi koprskega zavetnika) in vasi Labor, kjer še ohranjajo in obnavljajo stavbno dediščino Istre. Izlet je vključeval tudi pokušnjo istrskih vin, žganja, olivnega olja in figove marmelade. V tipični istrski domačiji pa so nam postregli z okusnim primorskim kosilom.

PRI »MLINČKIH«

Društvo upokojencev Komenda vsako leto spomladi in jeseni povabi kolesarje Gorenjske na druženje v Suhadole. Sredi gozda teče manjši potok, na njem so postavljeni majhni in veliki mlinčki, ob potočku pa je primeren prostor za različna srečanja in piknike. Tako se nas je letos 26. aprila zbralo kar okoli sto kolesarjev. Pogovarjali smo se predvsem o varnih kolesarskih poteh v naši neposredni okolici, kdaj in kje se bomo spet srečali, katere poti bomo skupaj prevozili in kaj vse si moramo še ogledati. Upokojenke DU Komenda so nas pogostile s prigrizkom in kavico. Ker se je pripravljalo k dežju, smo jo kmalu mahnili nazaj v naš Trzin.

KUM

Pohodniška skupina DU Žerjavčki se je v maju odpravila na 1220 m visok zasavski Triglav. Po deževni noči smo imeli z vrha Kuma prečudovit razgled na vse štiri strani sveta. Tistim, ki tam zgoraj še niso bili, pa le povejmo, da sta na vrhu dve cerkvi: sv. Jernej gleda na Štajersko, sv. Jošt pa na Dolenjsko. Pot na Kum ni zahtevna, tako da je vrh dostopen v vsakem vremenu, le odpraviti se je potrebno.

Milica Erčulj

Nagrada v rokah Eve Bauer

Letos je Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje razpisala že 18. nagradni natečaj »Naravne in druge nesreče« za predšolsko in šolsko mladino. Tema letošnjega natečaja za izdelavo likovnih in literarnih izdelkov je bila **Voda! Kaj storiti, da nesreče ne bo.**

Naši učenci na tem natečaju vsako leto pridno sodelujejo in tudi pogosto prejmejo literarno ali likovno nagrado. Prav je, da jih učitelji spodbujamo k razmišljanju o tovrstnih nesrečah in načinih reševanja, saj našo deželico pogosto pretresajo problemi

naraslih voda, potresi in letos tudi gozdovi, ujeti v led. Zelo je pomembno tudi to, da se učenci poučijo, kaj storiti, da do nesreče ne bo prišlo oziroma se nanjo ustrezno pripravijo.

Naša učenka Eva Bauer se je s svojim razmišljanjem uvrstila med najboljše pisce in tako 16. aprila prejela nagrado za literarno ustvarjanje na OŠ Rodica. Za dosežek ji iskreno čestitamo in želimo še naprej veliko veselja do literarnega ustvarjanja.

Marjana Anžič Galjot

Zame, zate, za nas

Hiša je živa, če v njej kdo prebiva ...
Mamica, očka, sestra in bratec,
majhen podstrešni škrtatelj,
pajek, medvedek in lokomotiva ...

Šola pa je še bolj živa, saj v njej vse dneve prebivajo vedoželjne glave in vznemirjajo hišnika, čistilke, učitelje, učiteljice, tajnico in pogosto tudi ravnateljico. V šoli si želimo dobrih pogojev za delo ter možnosti za obisk šole v naravi za vse. S sredstvi, zbranimi na dobrodelni prireditvi, si bomo pogoje vsekakor še izboljšali in pomagali marsikateri družini v stiski.

Na dobrodelnem koncertu so nastopili virtuozni na instrumentih, plesne skupine, pevske skupine, dramska skupinica, pevci ... Poslušali smo dalmatinske pesmi skupine Kvatropirci, gledali zgodnico o pravem prijatelju, učenci so nam zaigrali na flavto, trobento, violino, klavir, kitaro, poslušali smo pravi džez ansambel, pa šolski bend Tangenta in še narodno-zabavno skupino deklet Skrivnost smo gostili. Zapele so nam pevke solistke, zaplesale pa nadarjene učenke naše šole in plesne šole. Zapeli so nam kar trije pevski zbori.

Po hrani za dušo pa še hrana za telo – pekli so palačinke, ki so šle še kako v slast!

Delavci naše šole in starši so spekli piškote in potico; tudi to je šlo za med.

Nagrade na srečelovu so privabile veliko kupcev srečk, saj je bila vsaka dobitna.

Zahvaljujemo se vsem sodelujočim in vsem gostom, ki so kakorkoli prispevali sredstva za šolski sklad.

Nuša Slatner in Marjanca Ipavec

Ob dnevu slovenske zastave – predstavitev umetniške različice knežjega kamna

Društvo Heraldica Slovenica je 13. aprila pripravilo slovesnost ob dnevu slovenske zastave na GEOSS-u. Praznik obeležujemo že skoraj dve desetletji z namenom, da bi ohranili nacionalno identiteto.

Letos mineva 600 let od zadnjega ustoličevanja naših daljnih prednikov na knežjem kamnu na Koroškem, onkraj naših današnjih meja. Ob tej priložnosti je bila predstavljena umetniška interpretacija knežjega kamna, ki ga je iz istrskega kamna izklesal kipar Zlatko Rudolf.

Knežji kamen predstavlja spomenik slovenskemu jeziku, ki je bil uradni jezik svojevrstnega predhodnika demokratičnega obreda s pravico izbire in potrjevanj vsakokratnega vladarja.

Praznovanju smo se, kot vedno, pridružili tudi veterani in častniki Območnih združenj Domžale. Obenem smo ponosni, da lahko nadaljujemo tradicijo in ohranjanje spomina na slovenstvo, ki nas še bolj združuje.

J. Gregorič

Pogovor z devetošolko Zala

O Zali bomo še slišali!

Zala Potočnik je učenka 9. razreda Osnovne šole Trzin. Na videz čisto običajna najstnica je zagotovo nekaj posebnega po svoji zrelosti, odločnosti, vsekakor pa po širokem znanju in zanimanju za najrazličnejša področja.

Zala se vsako leto udeleži različnih tekmovanj iz znanja, ob tem pa še pleše v plesnem klubu in igra flavto. Pred pol leta se je samoiniciativno pridružila Mengeški godbi, kjer je ena od najmlajših članic. Med vrstniki izstopa po odličnih dosežkih v znanju, poleg samih odličnih ocen je prava zbirateljica zlatih priznanj z državnih tekmovanj iz znanja različnih predmetov. Teh je bilo v letošnjem šolskem letu osem: logika, razvedrilna matematika, astronomija, Bober, slovenščina, fizika, matematika, geografija, lani pa tudi kemija in vesela šola; čaka pa še na rezultate tekmovanja iz francoščine. Ja, tudi to obvlada. Sodelovanje s takšno učenko pa je izziv tudi učiteljem. Vsestransko nadarjeno, pridno in marljivo učenko, ki pri sebi poudari predvsem vztrajnost in raziskovalni duh, smo povprašali o njenih zanimanjih, učnih navadah, ciljih za prihodnost in še čem.

Zala, kako bi se opisala?

Sebe je najtežje opisati. Vedno sem dobre volje, zelo samozavestna in pozitivna oseba. Sem tudi zelo radovedna, zanima me veliko stvari, in vedno kaj raziskujem, odkrivam nekaj novega. Sem tudi vztrajna, in to do konca.

Kako se vključiš med sošolce, kako te sprejemajo?

S sošolci se zelo dobro razumemo. Pogosto me prosijo, da jim pomagam ali kaj razložim, jaz pa jim z veseljem ustrezem.

Kakšen je tvoj navaden delovni dan? Koliko časa dnevno porabiš za šolske obveznosti?

Moj običajen delovni dan je zelo pester in dolg. Dopoldne sem seveda v šoli, popoldne pa imam različne dejavnosti. Trikrat na teden treniram džezbalet, trikrat imam glasbeno šolo (dvakrat flavto in enkrat solfedžo). Igram tudi v Mengeški godbi, vaje imamo dvakrat na teden. Poleg tega še vsak dan eno uro vadim. Ob vseh teh dejavnostih ostane za šolo bolj malo časa, izkoristim ga za domače naloge, nekaj malega pa tudi za učenje.

Ali ti ob toliko aktivnostih sploh ostane kaj prostega časa? Kako ga zapolniš?

Res imam bolj malo prostega časa, zato ga moram bolje izkoristiti. V prostem času veliko berem, sem doma z družino, počnem kaj na vrtu ali grem ven s prijateljicami.

Katera so tvoja močna področja, zanimanja?

Sem bolj naravoslovni tip. Zanimajo me predvsem fizika in matematika pa tudi kemija, biologija in geografija.

Katerega od tvojih dosežkov šteješ za največji uspeh oziroma ti največ pomeni?

Teh rezultatov in dosežkov je veliko in na vse sem ponosna. Najbolj pomembni lanski dosežki so zame 3. mesto na državnem tekmovanju iz kemije in matematike ter največje presečenje – 1. mesto v fiziki. Letos so to na državnih tekmovanjih 1. mesto v razvedrilni matematiki, 2. mesto v astronomiji, 3. mesto iz geografije in 5. mesto v slovenščini. Kot plesni dosežek mi največ pomeni lansko 4. mesto na evropskem prvenstvu v show dance – formacije in 7. mesto na svetovnem prvenstvu letos. To, da lahko igram v Mengeški godbi, pa mi tudi veliko pomeni.

Bi povedala kaj o svoji glasbeni in plesni dejavnosti?

Prečno flavto igram že sedmo leto, najprej pa sem eno leto igrala kljunasto flavto. Obiskujem tudi 1. razred solfedža (to je kot 7. razred teorije). Zadnje čase veliko nastopam v duetu s harmoniko, s tem duetom pa sva se tudi udeležila mednarodnega tekmovanja Svirel in dosegla srebrno priznanje. V Plesnem klubu Miki plešem pet let in v tem res uživam. S skupino se vsako leto udeležujemo tudi evropskih in svetovnih tekmovanj, takrat se za nastop še posebej pripravljamo.

Ali imaš kakšen "recept" za tako dobre dosežke?

Vsekakor tu ne gre brez pridnosti in organiziranosti. Imam pa tudi srečo, da si stvari zelo hitro zapomnim. Najpomembneje pa je, da zaupaš vase in verjameš, da ti bo uspelo.

Vpisala si se na Gimnazijo Bežigrad. Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

Za prihodnost še nimam nekih načrtov, vsekakor pa želim ostati v naravoslovno-raziskovalnih vodah in početi to, kar me zanima in veseli.

Pravijo, da ima pridnost zlata tla. O Zali bomo v prihodnosti prav gotovo še veliko slišali.

Zala, želimo ti veliko uspehov in čim več osvojenih ciljev tudi v prihodnje. Hkrati pa se ti zahvaljujemo, ker s svojimi uspehi v širši javnosti dvigaš ugled naše šole in kraja.

Jana Klopčič

ČEZ LUŽO

Zaradi neodložljivih obveznosti predavatelja so za 22. april napovedano potopisno predavanje Amerika morali nadomestiti s predavanjem Saša Klepa, ki je poslušalce tudi popeljal v Severno Ameriko, vendar pa je govoril o narodnih parkih na zahodu severnoameriške celine. V vsakem primeru so gledalci potovali v Ameriko. S pomočjo lepih posnetkov so si ogledali prečudovite narodne parke, kot so Yosemite, Dolina smrti, Bryce Canyon, Yellowstone in Grand Canyon, ki si sledijo vzdolž Skalnega gorovja. Pot jih je popeljala tudi do dveh večjih mest, San Francisca in Las Vegasa – do mest, ki nikoli ne spita. Seveda pa je poleg slik največji vtis naredil predavatelj sam s svojim nazornim pripovedovanjem in izkušnjami iz prve roke. Vsi ljubitelji potopisnih predavanj pa ne pozabite zadnjega, ki bo v sklopu TrznFesta. Podali se bomo v Etiopijo z vedno navdušujočim in že enkrat gostujočim v Trzinu, nepozabnim Arnejem Hodaličem.

Ana Pirc

Spet imamo strelske državne prvakinje!

V Laškem je bilo 12. in 13. aprila že 23. državno strelsko prvenstvo, ki so ga letos organizirali strelci Strelskega društva Dušana Poženela, in na katerem so se izvrstno odrezali vsi trzinski strelci. V soboto, 12. aprila, so se najprej pomerile starejše kategorije, med katerimi sta trzinske barve v disciplini puška dostojno zasto-

pala Jernej Adlešič in Marko Živkovič. Med članicami s puško je nastopila Irena Šinko, ki je zasedla 19. mesto.

Predstavniko smo imeli tudi v disciplini s pištolo, kjer se je najbolje odrezal Srečko Vinko. V ekipi sta streljala še Ivo Rode in Sanel Hadžić.

Izvrstne rezultate pa smo dosegli v mlajših kategorijah. Med kadetinjami si je Suzana Lukić priborila naslov državne prvakinje z odličnim rezultatom 405,6 krogov. Kadetinjice so v sestavi Suzana Lukić, Neža Praprotnik in Saša Javorac ekipno postale nove državne prvakinje z novim državnim rekordom. Kadetom se letos sreča ni nasmehnila.

Tudi ekipa mlajših pionirk se je odlično uvrstila, saj so v sestavi Dimc Nina, Zorman Kaja in Koritnik Zala postale državne podprvakinje. Dimc Nini pa so se za en krog izmuznile stopničke, in je pristala na 4. mestu.

Izjemno uspešni so bili tudi cicibani, ki so ekipno zasedli drugo mesto. Posamezno se je stopničkam najbolj približal Amir Hussein Hadžić, ki je osvojil četrto mesto.

Tudi ostali strelci, letos se jih je na državno prvenstvo uvrstilo kar 29, so dosegli lepe rezultate.

Neža Praprotnik

Medkulturnost na slovenskih osnovnih šolah

Od osamosvojitve Slovenije leta 1991, še bolj pa od vstopa naše države v EU, se odpiramo v zunanji svet in ta svet prihaja tudi k nam. V začetku šolskega leta so našo šolo in s tem tudi okoliš obogatili državljani iz Rusije. Sredi belega dne so vkorakali v prostore šole ter v angleščini pojasnili, da želijo vpisati otroke v šolo in vrtec. Za vsakega ravnatelja in učitelje takšna prošnja na začetku predstavlja stres, a se je izkazalo, da je strah pravzaprav odveč. Ravnateljica OŠ Trzin mag. Helena Mazi Golob je vse skupaj sprejela kot izziv, kar se je izkazalo za pravilno potezo. Šola se je nemudoma prijavila na razpis ministrstva, ki je dodeljevalo sredstva za usposabljanje multiplikatorjev za projekt Uspešno vključevanje otrok priseljencev (UVOP), Krepitev medkulturnost, ki je financiran iz evropskih sredstev. Projekt je regijsko razdeljen, v našem okolišju zajema pet šol (poleg OŠ Trzin ter vrtca Žabica še osnovne šole Domžale, Rodica, Dob, Moravče in Frana Albrehta Kamnik).

Na OŠ Rodica so 24. marca 2014 gostili kolege iz Španije, s katerimi smo si izmenjali izkušnje, spoznali njihov model vključevanja otrok priseljencev v šole in se marsikaj novega naučili. Spoznali smo, da tudi mi nismo od muh, saj so bili kolegi iz Španije navdušeni nad slovenskim modelom uvajalnice in nadaljevalnice, ki ga sami ne poznajo. Tako na OŠ Rodica kot tudi na OŠ Trzin smo otroke priseljence sprejeli z odprtimi rokami, učitelji smo jim pripravljeno pomagati, z njimi delajo dodatni učitelji ter multiplikatorica, ki nudi

tudi podporo učiteljem pri njihovem delu. Na šolah pa niso novinci le otroci iz Rusije, pač pa je otroška mavrica precej pisana. Na vseh zgoraj omenjenih šolah so letos prvo ali drugo leto vpisani otroci iz Kitajske, Bosne in Hercegovine, s Kosova, iz Albanije in Makedonije. Vsakdo pomembno prispeva k raznolikosti in bogatjenju naše kulture, lokalnega okolja in nas samih.

Na pobudo naše sodelavke Elzbiete Ele Rovšek smo v duhu medkulturnosti na OŠ Trzin povabili poljskega veleposlanika v Sloveniji Cezaryja Króla. Udeležence je toplo sprejela in nagovorila ravnateljica mag. Helena Mazi Golob. Otroci vrtca so zapeli pesmice v slovenščini in poljščini ter seveda navdušili vse prisotne. Čudovito je zvenela ponarodela pesem Pleši, pleši črni kos /Zatancz czarny kosie/, zapeli pa so še pesmi Prihaja vlak od daleč /Jadzie pociąg z daleka/ in Ola je šla na sprehod /Poszła Ola na spacerek/. Otroci so tudi zaplesali in zraven zapeli pesem Ne želim te /Nie chcę cię/, pri čemer nihče ni ostal ravnodušen. Pod budnimi očmi mentoric: pomočnice ravnateljice Olge Bemik Zor, vzgojiteljice Ele Rovšek, pomočnice vzgojiteljice Anje Šarec in pianistke Tine Lampreht so otroci na prireditvi suvereno nastopili, bili na svoj nastop upravičeno ponosni in nagrajeni s toplim ploskanjem. Poljski veleposlanik in njegova žena sta bila nad prisrčnostjo otrok navdušena. Veleposlanik je otrokom kar sam razdelil darilca in se z njimi pogovarjal. V duhu medkulturnosti je sledila kratka pogostitev, kjer smo se družili in si izmenjali izkušnje.

Ker na mladih svet stoji, se vrnimo k našim otrokom priseljencem, ki so jih sošolci lepo sprejeli. Jezika se hitro učijo, prav tako pa so veliko mero strpnosti in zanimanja pokazali slovenski starši. Učitelji in vzgojiteljice smo zgrabili bika za roge, se povezali, si izmenjali izkušnje, nasvete, in danes že nekaj mesecev uspešno korakamo cilju naproti. V okviru projekta smo organizirali tečaje slovenščine za otroke in starše ter srečanje za mame. Z učenjem slovenščine otrokom pomagajo vsi učitelji, enako podporo prejemajo tudi starši. Po različnih okolišjih smo stkali slovensko-rusko-makedonsko-bosansko-kitajsko-albansko prijateljstvo. Otroci se med nami dobro počutijo, prav tako je prijetno nam, ker so trzinsko osnovno šolo začinili in obogatili s svojim značajem, odkritosrčnostjo in jezikom. Nedvomno nam otroci priseljenci popestrijo dan s svojimi vragolijami in tudi nas kaj novega naučijo. Vsi se zavedamo, da nas različnost samo še obogati.

Nataša Štefanac (OŠ Trzin)

Ne teden, dva meseca vseživljenjskega učenja

Znanje je moč! Več znaš, več veljaš! Ti stari pregovori govorijo o pomenu učenja za človeka in prav temu že 19 let zapored nameenjajo osrednjo pozornost na Tednih vseživljenjskega učenja, ki jih v Sloveniji usklajuje Andragoški center Slovenije. Tedne pripravljajo že dalj časa tudi drugod po svetu in vanje se iz leta v leto vključuje vedno več organizacij. Letos se je na pobudo Florence Marije Bratuž, direktorice podjetja VinKom, v to največjo in najvidnejšo akcijo spodbujanja dodatnega učenja, vključila tudi naša občina. Pobudnica je poskrbela, da v Trzinu ne bomo imeli le tedna TVU, ampak se bodo različne dejavnosti za spodbujanje učenja dogajale kar dva meseca.

Za uvod v trzinski Teden vseživljenjskega učenja (TVU) je Florence v sodelovanju z Občino Trzin in več podporniki akcije v ponedeljek, 12. maja, pripravila zanimivo srečanje v dvoranici Marjance Ručigaj. Goste je najprej pozdravil župan Občine Trzin g. Anton Peršak, ki je med drugim opisal, kako vedno znova spoznava, da se je v življenju potrebno ves čas učiti in izpopolnjevati. Pozdravil je projekt in izrazil upanje, da se bo vanj vključilo čim več občanov. Za županom je spregovoril direktor Centra za poklicno izobraževanje Elido Bandelj, ki je opozoril na to, kako znanje pomaga ljudem, jim omogoča uspešno življenje in preživetje in kako prava poklicna usposobljenost in znanje koristita tudi celotni družbi.

Srečanje, ki ga je povezoval znani igralec, televizijski voditelj in stand up komik Vid Valič, je s strastnim latino plesom poživila priznana plesna strokovnjakinja Ana Jurenc s partnerjem, zgodbo o uspehu svojega podjetja pa je predstavil direktor Schachermayerja,

avstrijskega podjetja, ki deluje v trzinski industrijski coni, Štefan Pojbič. Gre za podjetje, ki deluje že v vrsti držav, med zelo uspešne člene v skupini pa sodi prav trzinsko podjetje. Direktor je poudaril pomen izobraževanja zaposlenih, od katerih pričakujejo, da bodo svoje delo dobro obvladali, da bodo ves čas izpopolnjevali svoje strokovno znanje in dobro poznali izdelke, ki jih prodajajo, in da bodo znali svojim strankam dobro svetovati. S ponosom je zatrdil, da zaposlene v njihovem podjetju odlikujejo zanesljivost, dobra motiviranost in samoiniciativnost. Iz svojih izkušenj je povedal, da je mogoče s prizadevnostjo in nenehnim izobraževanjem do direktorskega položaja priti tudi z delovnega mesta skladiščnika.

Podobno zgodbo o uspehu je prikazala lastnica podjetja In dekor oblikovalka Branka Urbanija, ki je še zlasti poudarila pomen dobrih idej in iznajdljivosti. Predstavila je rešitve pri katerih si lahko ob dobrih idejah pomagamo tudi s stranskimi produkti, celo odpadnimi materiali, ki lahko ponovno estetsko zaživijo in nam polepšajo življenje. Omenila je tudi svoj projekt Miznica pri katerem je z iznajdljivostjo oblikovala skupino izdelkov povezanih z enim najpomembnejših vsakdanjih opravil - prehranjevanjem. Z izdelki, ki jih zajema Miznica naj bi razen hrani posebno pozornost posvetili tudi dobremu počutju in prijetnemu druženju, kar v sodobnem času vse prevečkrat zanemarjamo.

Organizatorica TVU v Trzinu Florence Maria Bratuž je ob zaključku odprtja z Andrejem A. Chiaitutto predstavila novo miselnost o učenju. Poudarjata, da je učenje in vedenje o sebi izjemno pomembno za uspešen razvoj družbe. Sedanja vzgoja in šolski sistem kar zanemarjata, da imamo ljudi različne sposobnosti, talente, in da bi prav te morali razvijati in uporabiti za izpolnjevanje našega poslanstva. Bratuževa pravi, da stres, izgorelost zaposlenih, nedisciplinarnost v šolah, agresija, slabi odnosi, depresija in ostale kronične bolezni izhajajo iz neupoštevanja naravnih zakonov. Z njihovim upoštevanjem in nenehnim učenjem lahko v teh kriznih časih še kako prispevamo k reševanju položaja tako posameznikov kot celotne družbe.

V prihodnjih dveh mesecih bodo v studiju Eviana v obrtni coni Trzin pripravili celo vrsto strokovnih predavanj s področja izobraževanja in različnih področij razvoja osebnosti, posebej zanimivo pa je, da bodo za osnovnošolce pripravili prikaze poklicev v kar dvanajstih gospodarskih panogah. Starši svoje otroke za te ogledne in prikaze še lahko prijavijo, saj so prav otroci od 8. do 9. leta najbolj odprti za spoznavanje in usmerjanje v različne poklice.

MŠ

S Tatjano Hlačer o praznovanjih nekoč

Pred velikonočnimi prazniki, in sicer 10. aprila, je Turistično društvo Kanja Trzin povabilo domačine v Jefačnikovo domačijo, kjer smo se s Tatjano Hlačer pogovarjali o praznikih in običajih. Tatjana je znana keramičarka, ki je bila, kot je sama povedala, nekoč »Trzinčanka,« med drugim pa se ukvarja tudi z interpretacijo dediščine. Ob vstopu v domačijo se je navdušila nad čudovito obnovljeno izbo, v katero tovrstni pogovori vsekakor sodijo. Naj dodamo, da je gostja v Trzinu že pred štirinajstimi leti na Osnovni šoli Trzin vodila delavnico oziroma pogovor o velikonočnih običajih (posnetek delavnice, sicer nekoliko slabši, smo si tudi ogledali), ko so otroci izdelovali butare in barvali jajčka na star in sodoben način, domačini pa so pripovedovali, in jih ponazarjali, o velikonočnih običajih, kot so raglja, trkljanje pirhov, pripravo jedi aleluja.

»Velika noč je največji in najstarejši krščanski praznik, ko se kristjani spominjajo Kristusovega vstajenja, je tudi poln simbolike,

navad in običajev. Prazniki že tisočletja napolnjujejo človekovo življenje in so imeli tako včasih kot danes določen pomen. S praznovanjem krepimo lastno in skupno samozavest, in to še bolj, če vemo, zakaj gre.« Pogovor je nadaljevala z vprašanjem: »Kaj vam pomeni praznik, kaj je za vas praznik?«

Tatjana je strnila odgovore, ki so bili zelo zanimivi, saj je vsak udeleženec povedal svoje, to je od spomina na otroštvo, na navade, na srečanja družine, sodelovanje pri sveti maši, pripravo posebne hrane in okrasitev, ogromno dela, tudi o utrujenosti po praznikih, o slovesnosti, o svečanih oblačilih do tega, da so prazniki danes prazni, mladim pomenijo predvsem prosti čas. Prazniki se vrstijo po letnih časih, da je pomembno druženje in pogovor. Prazniki so različni in jih različno doživljamo: tradicionalni, cerkveni, državni, politični, osebni ... Danes je vse drugače, ker je

vsega v izobilju, prazniki so skomercializirani tako zelo, da so se vse tiste priprave in pričakovanja precej izgubila, zato se izgublja tudi njihov pomen.

Pogovor se je nadaljeval o navadah in pripravah na velikonočne praznike: čiščenju, butaricah, simbolu zajčka, barvanju jajčk, potici, blagoslovu jedi, zanimive so vzporednice s praznovanjem pomladi in nekdanjo ustvarjalnostjo ljudi, saj so uporabili, kar je narava ponujala.

»Najvažnejše pa je, da je prav od nas samih odvisno, kakšno polnilo damo prazniku, da pa moramo v naši različnosti spoštovati praznike drugih. In tako bo to prehajalo na naše otroke in vnuke,« je druženje zaključila Tatjana

Joži Valenčak

PGD novice

VABLJENI

na **GASILSKO VESELICO**,
ki bo **7. junija 2014**,
ob **19. uri** na ploščadi za KUD-om.

Zabaval vas bo ansambel **Jurčki**.

Za hrano in pijačo bodo poskrbeli
trzinski gasilci.

Vljudno vabljeni!

Prvi vikend v aprilu se je devet operativnih članov udeležilo strokovnih dnevov Borisa Stevanoviča na Rogli. Oba dneva so potekali seminarji, na katerih so bili predstavljeni različni večji požari in nesreče ter potek intervencij. Na posvetu je bilo predstavljeno tudi delovanje in naloge vodij enot na intervencijah. V aprilu pa to ni bilo edino izobraževanje. 18. aprila smo se ob 17. uri zbrali v gasilskem domu, kjer smo imeli vaje. Namen vaj je bil reševanje ukleščene osebe z dviznimi blazinami, gašenje naftnih derivatov v prostoru in preprečitev iztekanja derivatov v odtok. Kot drugo vajo pa smo izvedli postavitve trodelne lestve in gašenje z vodo na strehi.

Aprila je šlo tudi dvakrat zares. 13. aprila smo ob 14.16 dobili preko regijskega centra za obveščanje poziv, da gori trava ob igrišču na Reboljevi ulici. Gorelo je približno tristo kvadratnih metrov podrašč in trave; požar je delno že omejil občan. 25. aprila smo ob 19.13 pomagali ponesrečeni osebi, ki jo je stisnil voz, naložen z lesom. Pri intervenciji je pomagal tudi center požarne varnosti Helios.

4. maja smo praznovali Florjanovo nedeljo. Gasilci smo imeli gasilski sprevod. Praznovanja se je udeležilo 140 gasilcev, s skupno 8 prapori. Sodelovala je tudi Mengeška godba in narodne noše. Ob 9.30 smo krenili proti cerkvi, kjer je bila ob 10. uri slovesna gasilska

maša ob 40-letnici ustanovitve Župnije Trzin. Člani PGD Trzin se zahvaljujemo vsem, ki so sodelovali pri gasilskem prazniku.

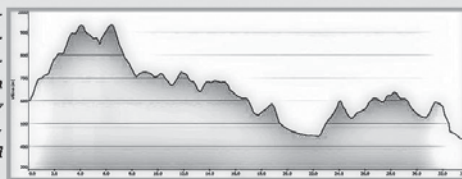
Z gasilskim pozdravom Na pomoč
Dušan Kosirnik

Planinsko društvo Kamnik vabi, da se udeležite
24. NOČNEGA ROKOVNJAŠKEGA POHODA
v soboto, 24. maja 2014 ob 20,30 uri
izpred Gostinskega podjetja Trojane na Trojanah

Pot bo udeležence vodila po trasi:

Trojane - Javorje - greben pod Špilkom -
Selce - Poljane nad Blagovico -
Češnjice - Brezovica - Kumerčev mlin -
dolina potoka Vasenščica do Vasena in
naprej preko zaselka Potok - Loke v
Tuhinju - Sela - Rožično - Markovo -
Poreber - Tučna - Vodice nad
Kamnikom - Stahovica -
Gostišče **PRI PLANINSKEM ORLU.**

Celotne dolžine poti, ki je razgibana, je 34 km.

Kdor se želi udeležiti pohoda, lahko za podrobnosti pokliče v času uradnih ur na Planinsko društvo Kamnik
(<http://www.drustvo-pdkamnik.si>) 01 / 8391 345
ali svoje vprašanje posreduje po e-pošti: pdkamnik@siol.net,
kjer sprejemajo tudi prijave za organizirane skupne pohodnikov.

Za dodatne informacije lahko pokliče:
031 395 094 (Miran) ali 041 727 918 (Jana).

KONTAKTNA ŠTEVILKA V ČASU POHODA: 031 395 094 (Miran)

Kratke novice iz PD

28. mladinski planinski tabor – prijave

Mladinski odsek PD Onger Trzin vabi osnovnošolce na 28. mladinski planinski tabor, ki bo od 19. do 27. julija 2014 na Dovjem. Tam čaka mlade planince 8 noči v šotoru, lov za skritim zakladom, planinski izleti, zabavni večeri, bivakiranje, igre brez meja, petje ob tabornem ognju, zanimivi gostje, planinski krst, igre v naravi, nova gorniška znanja ... Torej same super stvari.

In kar je najpomembnejše – prijavnico že najdete na spletni strani www.onger.org.

S Polono v Ruando

7. maja je v dvorani Marjance Ručigaj svoje bivanje v Ruandi predstavila načelnica našega MO Polona Podbevšek. Polona je več kot dva meseca preživela kot prostovoljka v ženskem centru Nyamirambo (Nyamirambo Women's Center – NWC). Vmes, v prostem času, je obiskala tudi nekaj čudovitih naravnih parkov te z zelenjem izrazito bogate države v vzhodni Afriki. Obiskovalci, ki so dodobra napolnili dvorano, so tako lahko slišali zanimivo zgodbo o državi, ki jo je zaznamovala tragedija pred dvema desetletjema.

In ker Polona ni mogla obiskati najvišje ruandske gore (vulkan Mount Karisimbi, 4507 metrov), imamo tudi ostali Trzinci tam še lahko kakšen cilj.

Sodelovanje na Florjanovem sejmu

Kar nam ni uspelo lani, je uspelo letos. Plezalni stolp, ki smo ga prvi dan sejma postavili na parkirišču pred OŠ Trzin, je dosegel svoj namen. Obisk je bil velik, kar samo potrjuje dejstvo, da je športno plezanje v vzponu. Med otroke, ki so se navezali na vrh, pa se je sem in tja pomešal tudi kakšen predstavnik starejše generacije, kar tudi lahko pohvalimo. Poleg brezplačnega plezanja

smo obiskovalcem ponudili tudi precej promocijskega materiala (majice, BN-ji, koledar akcij ...). S svojim prispevkom na letošnjem sejmu smo lahko več kot zadovoljni.

Izleti ...

Pred nami je nekaj zanimivih izletov. Vse podrobne informacije najdete na spletni strani www.onger.org:

- 24. maja 2014 – Za Loncem – jezero Vodotočnik – Deska (1969 m)
- 31. maja 2014 – Juršče – Kršičevce (1091 m)
- 7. junija 2014 – Poldasnja špica/Jof di Miezegnot (2087 m)
- 14. junija 2014 – Planina Ravne (1580 m) – Križevnik (1909 m)
- 21. junija 2014 – »Interšportni dan Krvavec 2014« (sodeluje tudi naše PD)
- 19. julija 2014 – 28. mladinski planinski tabor Dovje

Dimež

Ustanovljena Mreža rokodelcev Srca Slovenije

**RAZVOJNI CENTER
SRCA SLOVENIJE**
DEVELOPMENT CENTRE
OF THE HEART OF SLOVENIA

Zastopanje interesov rokodelcev, pomoč pri prodoru na tuje trge in pri njihovi promociji doma – to so ključne naloge Mreže rokodelcev Srca Slovenije.

V Spodnji Slivni pri Vačah je bila konec aprila ustanovljena Mreža rokodelcev Srca Slovenije. Nastala je na pobudo Razvojnega centra Srca Slovenije, ki je njen nosilec. Rokodelcem osrednje Slovenije – in tudi vsem drugim, ki bodo k mreži pristopili – bodo pomagali pri promociji na domačem in na mednarodnih trgih ter si prizadevali za njihov boljši status. Preko mesečnih e-novic, poimenovali so jih Rokodelske novice, jih bodo obveščali o vsem, kar zadeva rokodelsko problematiko.

Na dogodku je potekala tudi okrogla miza z naslovom Je rokodelstvo lahko priložnost?, ki se je je udeležil tudi prof. dr. Janez Bogataj. Ta je pohvalil strokovnost prizadevanj Srca Slovenije ter omenjeni Razvojni center izpostavil kot svetlo izjemo na tem

Pod GEOSOM zbrani rokodelci, ki so pristopili k Mreži rokodelcev Srca Slovenije, so si z zanimanjem ogledali tudi izdelke domače in umetnostne obrti. Foto: Matej Povše

področju. Eden izmed udeležencev okrogle mize, umetnostni kovač Janko Grašič, pa je izpostavil, da rokodelci potrebujejo kakovostni in hitro odzivni podporni servis, kot je novoustanovljena mreža. Direktorica Razvojnega centra Srca Slovenije Aleksandra Gradišek je ob ustanovitvi povedala, da bo prva naloga Mreže rokodelcev odziv na neustrezno zakonodajo. Vsi, ki bi želeli prejemati Rokodelske novice oziroma pristopiti k Mreži rokodelcev, naj se oglasijo Razvojnemu centru Srca Slovenije.

KV

Praznični šah

Občina Trzin je naš dolgoletni pokrovitelj pri organizaciji vsakoletnega turnirja, zato nam je v veselje pripraviti prireditev, s katero se pridružimo vrsti dogodkov ob njenem prazniku. Tako smo tudi letos organizirali turnir v pospešenem šahu v tempu 15 minut na igralca v obsegu devetih kol. Prostor za izvedbo nam je znova prijazno zagotovilo vodstvo Osnovne šole Trzin, kjer se po vrsti let počutimo že kar kot doma. Tokrat nam je uspelo privabiti le 28 šahistov. Razloga za letošnjo slabšo udeležbo sicer ne poznamo, a prepričani smo, da smo se z našim turnirjem že kar dobro uveljavili, kajti vsakič poskrbimo za dobro organizacijo ter prijetno vzdušje. Vsekakor moram omeniti tudi okusen obrok, s katerim sta nas med tekmovanjem pogostila sodelavca trzinske Okrepčevalnice Barca Anja in Matjaž. Turnir sta sponzorirali še podjetji Telekom Slovenije, d. d., in Haribo Slovenija. Za vodenje tekmovanja in spoštovanje pravil je skrbel domači šahovski sodnik Andrej Kmetič, ki že dlje časa uspešno sodeluje z našim klubom.

Pa pojdemo k tekmovalnemu delu: začeli smo malo po pol desetih dopoldne, ko so po pozdravnem nagovoru predsednika Šahovskega kluba Slavka Mlakarja stekle ure prvega kola. Do kosila smo odigrali 5 kol, po njem pa še preostala štiri in malo po tretji uri razglasili zmagovalca ter nagrajence. Poglejmo dobitnike:

- nagrada za prvo mesto:
Marjan Kastelic (ŠK Branik Maribor) 8,5 točk
- nagrada za drugo mesto:
Bojan Hribar (ŠK Komenda) 8 točk
- nagrada za tretje mesto:
Marjan Črepan (ŠD Podpeč) 6 točk
- najboljši veteran:
Marjan Oberč (ŠK Trzin) 5,5 točk
- najboljši domači igralec:
Stane Rijavec (ŠK Trzin) 4,5 točk
- najboljši z ratingom do 1900:
Simon Cerkvenik (KPŠRD K. Jeraj) 5,5 točk
- najboljša z ratingom do 1800:
Pavla Košir (ŠD Domžale) 4,5 točk
- najboljši z ratingom do 1700:
Zoran Kodrič (ŠD Loka pri Mengšu) 4,5 točk
- najboljši z ratingom do 1600:
Ivan Varga (ŠK Trzin) 1 točka

Vzporedno s članskim turnirjem je potekalo tudi tekmovanje osnovnošolcev. Udeležba je bila dokaj skromna, saj se je prijavilo le šest mladih nadobudnežev. Prvo mesto je osvojil Jan Ocepek, za njim pa so se zvrstili Danijel Grad, Benjamin Matičič, Klemen Muha, Neža Potočnik in Luka Kralj, vsi razen enega iz šahovske sekcije ŠD Loka pri Mengšu.

Andrej Grum

Novo staro Šahovsko društvo Mengeš - Trzin

V marcu smo ustanovili oziroma obnovili Šahovsko društvo Mengeš - Trzin. Obnova društva je potekala za mlade šahiste brez prekinitve, število mladih članov pa narašča iz tedna v teden. Ponedeljkovih šahovskih ur se povprečno udeleži 11 otrok.

Novi predsednik kluba je postal Marjan Ocepek, ki ima ob sebi močno ekipo staršev in ljubiteljev šaha. Vsak je prispeval drobec, da smo uresničili svojo januarsko napoved, da bomo ustanovili oziroma obnovili društvo. Sedež kluba se ni spremenil in ostaja v Mengšu. Zamenjalo se je ime, člani in ureditev. Zahvalila bi se vsem, ki so nam stali ob strani in nas spodbujali, da vztrajamo pri svojih idejah.

Zastavili smo si jasno vizijo in cilje, vendar se zavedamo, da bomo potrebovali čas, da jih realiziramo. Vabimo vse male in velike ljubitelje šahovske igre, da se nam pridružijo in nas okrepijo pri uresničitvi ciljev. Pridružite se nam tako, da se javite na naš elektronski naslov sah.menges.trzin@gmail.com

Simona Pirc Jenko
Podpredsednica društva Mengeš - Trzin

Hitri zmenki

Začelo se bo z razgibavanjem za boljše počutje in sproščenost. Sledili pa bodo hitri zmenki (speed dating). V sodelovanju z Ona-on.com portalom se jih boste lahko udeležili in spoznali simpatične uporabnike portala. Organizirana bo tudi mini odprta delavnica za uporabo portala Ona-on.com. V sklopu romantično obarvane nedelje, 25. maja, bodo zmenki potekali od 18. ure dalje. Mogoče spoznaš tisto pravo sorodno dušo ali pa vsaj dobiš promocijsko kodo za dostop do portala, ki jih bodo delili med festivalom. Lepo vabljeni vsi, predvsem samski. V primeru slabega vremena bo dogodek v kulturnem domu.

Ana Pirc

Predstavitev občine Trzin v Volčjem Potoku

Med 1. in 3. majem 2014 se je v okviru spomladanske razstave tulipanov v Arboretumu Volčji Potok predstavilo območje Srca Slovenije. Predstavitev je potekala v okviru projekta Promocija turističnega območja Srca Slovenije, ki ga sofinancira Evropski sklad za regionalni razvoj. Partnerji v projektu so občine: Trzin, Dol pri Ljubljani, Domžale, Kamnik, Litija, Lukovica in Mengeš.

V treh dneh se je na razstavnem prostoru Srca Slovenije ob glavni sprehajalni poti zvrstilo preko 150 nastopajočih. Dogajanje so popestrile glasbene skupine, s prikazom svojih spretnosti pa so se predstavili tudi rokodelci z območja.

V četrtek, 1. maja 2014, sta se predstavili občini Trzin in Dol pri Ljubljani. Turistično društvo Kanja Trzin je predstavilo občino Trzin s promocijskim materialom, zgibankami, zemlje-

vidi, letaki, brošurami in knjigami. Obiskovalcem smo delili zloženke in koledar prireditev ter jih vabili na Florijanov sejem. Predstavljene so bile tudi dejavnosti, ki delujejo v okviru turističnega društva: folkloristi, rezbarji, vezilje in slikarji. Največ pozornosti so bili deležni rezbarji, ki so ustvarjali pred šotorom in razstavljali svoje skulpture. Obiskovalke so največ občudovanja in pohval namenile veziljam, ki so s svojimi prti in prtčki v rišelje tehniki okrasile mizo ob vhodu v šotor. S slikami trzinskih vedut smo predstavili slikarske delavnice, ki so vsako leto na gradu Jable. Višek predstavitve Trzina je bil nastop Folklorne skupine Trzinka, ki je pred šotorom zaplesala venček ljudskih plesov. Plesalce sta spremljala ljudska godca Angelca in Jože Jagodic, ki sta s svojo glasbo privabila še več obiskovalcev, ki so po končanem nastopu veselo zaplesali.

Majda Šilar

Čistilna akcija treh društev

Čistilna akcija, ki smo jo organizirali v občini Trzin, se ni končala na meji naše občine, temveč se je nadaljevala tudi v sosednjo. Čistili smo povsod tam, kjer smo Trzinci veliko prisotni, predvsem v prostem času, ko vsak po svoje išče sprostitev in si nabira novih moči.

Letos so tri društva – Smučarsko društvo Trzin, Kolesarsko društvo FELIXI Trzin in društvo Trzin je naš dom – imela določen teritorij za čiščenje, in sicer od Jabel ob sprehajalni poti do Dobena in še Dolgo dolino. Že ob 8. uri zjutraj se nas je pri brunarici v Dolgi dolini zbralo 31. Med nami je bilo tudi nekaj otrok. Predsednik smučarskega društva je razdelil naloge in vsi smo se takoj lotili dela. Kolesarji in člani društva Trzin je naš dom so prevzeli čiščenje poti od Jabel do Dobena, člani smučarskega društva pa so prevzeli območje Dolge doline. Pa niso pobirali le smeti, odstranjevali so tudi polomljene veje in vrhove smrek, ki so ovirali sprehajalno pot in smučišče. Na koncu čistilne akcije smo si pritrjevali, da je bilo letos manj nesnage v naravi kot pretekla leta. To je zelo pohvalno. Postajamo vse bolj naravovarstveno osveščeni in tako čuvamo naše naravno okolje.

Čistilne akcije se nas je udeležilo tudi nekaj takih, ki smo člani v dveh ali celo več društvih. Med temi je tudi Marjetka Zupan, ki je v upravnem odboru smučarskega društva in tudi v društvu Trzin je naš dom. Na čistilni akciji je pobirala smeti in poprijela tudi za metlo. V objektiv so naju ujeli v trenutku, ko sem ji z veseljem stisnil roko za prizadevno delo v društvih in na čistilni akciji.

Zoran RINK

Trznfest

V Trzinu ponovno Arne Hodalič

Trije obrazi Etiopije

V okviru Trznfesta bo v torek, 27. maja, ob 20. uri v kulturnem domu v Trzinu na sporedu potopisno predavanje znanega fotografa in popotnika Arneja Hodaliča. Beseda bo tekla o Etiopiji. Zakaj Etiopija? Zato, ker v sebi skriva tri popolnoma različne obraze. Na severozahodu so tradicionalno predani krščanski veri, in to že od četrtega stoletja dalje, na severovzhodu se razteza danakilska slana puščava, ki je najbolj vroč kraj na našem planetu, na jugu pa živijo številna, še vedno neukročena afriška ljudstva. Po dveh daljših odpravah nam bo fotoreporter Arne Hodalič predstavil to čudovito in prvobitno deželo. Zaželeno so rezervacije na: rezervacije@kud-trzin.si, ker je vstop brezplačen!

Vaša priložnost za soustvarjanje predstave

»Mi vsi smo Robinsoni!«

V sredo, 28. maja, si ob 20. uri v trzinskem kulturnem domu oglejte hiperinteraktivno predstavo Robinson v izvedbi Lutkovnega gledališča Ljubljana, projekta BiTeater. Robinson uporabi Defoejevega junaka kot metaforo: samotni otok je oder, Robinson pa igralec, ki se trudi preseči oceane, ki ga ločijo od gledalca.

Nekonvencionalna predstava svoj most s publiko gradi s pomočjo seznama petdesetih vsebinsko in žanrsko raznovrstnih prizorov, iz katerega gledalci sami izbirajo tiste, ki bi jih želeli videti. Tako so prav gledalci tisti, ki s svojimi odločitvami nizajo vsakokratno unikatno dramaturgijo predstave in jo s svojo aktivno udeležbo soustvarjajo. Posebnost predstave je torej to, da si lahko naročite prizor po naročilu – kot presenečenje za (vaš ali prijateljev) rojstni dan ali tako, da nekomu uresničite skrito željo. V kolikor to želite storiti za trzinsko reprizo, na naslov robinson.biteater@gmail.com vsaj 48 ur pred dogodkom pošljite ime, priimek, fotografijo in nekaj podatkov o življenju osebe, ki jo želite presenetiti, jasen opis želje oziroma datum rojstva ter dan, ko boste to osebo pripeljali na predstavo. V primeru Trznfesta napišite: Trzin, 28. maj 2014. Izvajalci se bodo potrudili, da v okviru svojih finančnih in logističnih zmožnosti tej osebi uresničijo skrite sanje ali jo presenetijo za rojstni dan! Vstopnine ni, zaželeno pa so rezervacije na: rezervacije@kud-trzin.si.

Peteroboj glasbenih izvajalcev

Trzn' za slavo

V petek, 30. maja, bo od 20. ure dalje na glavnem festivalskem odru Trznfesta (oziroma v dvorani kulturnega doma v primeru slabega vremena) potekalo tekmovanje še neveljavljenih glasbenih skupin pod imenom »Trzn' za slavo«. Na predhodni poziv so se odzvali: Anzhe (Kranjska Gora), Kamšot (Kamnik pod Krimom), Ransom Call (Kranj), Relentless Youth (Ljubljana) in Use Less (Kamnik). Zmagovalca tekmovanja Trzn' za slavo bosta določili publika in strokovna komisija. Vsak obiskovalec bo lahko oddal svoj glas s trzalko, ki jo bo prejel na info točki festivala in jo nato oddal v eno od škatel z imeni bendov, ki se bodo nahajale v bližini odra. Mamljivi nagradi za zmagovalce sta snemalni dan v studiu ter nastop v soboto, 31. maja 2014, kot predskupina znanim pivškim punk-rock-jazz-blues-reaggae-hipi izvajalcem Ana Pupedan. Pri- dite navijaj za svoje favorite! Vstop prost.

Zmagovalni »trzalci« in pivški kvartet

Zadnji v množici koncertov na letošnjem Trznfestu - ANA PUPEDAN!

Ne, ne bodo nastopili ob enih popoldan, kar njihovo ime v narečju pomeni, na odru Trznfesta bodo Ana Pupedan zibali, migali, trzali in rajali v soboto, 31. maja, od 21. ure dalje. Za ogrevanje nog obiskovalcev pa bo od 20. ure skrbel zmagovalec tekmovanja »Trzn' za slavo«, ki bo izbran le večer prej.

Ana Pupedan je zasedba, ki ostaja ista od samega začetka, je svojstvena po glasbenem pristopu, predvsem pa po kritičnem in na trenutke lucidnem odnosu do življenja in dogajanja. Redno koncertirajo po odrih v Sloveniji in tujini, poskusili pa so se tudi v gledališču (Viže inu griže), na filmu (Vrtičkarji) in animiranem filmu (Bizgeci). Mogoče ste jih kdaj srečali v njihovi drugi različici Ante Upedanten Banda, v kateri z akustičnimi instrumenti za staro šaro preigravajo skladbe vseh mogočih glasbenih zvrsti, ali pa v pevski različici Anademski pupevski pulpet. Sami se najraje posvečajo svoji avtorski glasbi, ki je spretna mešanica različnih glasbenih zvrsti in se spogleduje z rockom, punkom, jazzem, bluesom, reggaeom, hipijado in še čem. Samosvoj zvok je zasedba pridobila z izborom vintage instrumentov in lastno hišno produkcijo. Poseben čar dajejo glasbi besedila, ki so družbeno kritična, šaljiva in porogljiva in prinašajo sporočila, ki jih pivška četvorka želi prenesti svojim poslušalcem. Eklektični pristop daje glasbi Ane Pupedan tisto širino, pri kateri so še vedno vse glasbene smeri odprte, tako da na podlagi slišane nikakor ni mogoče napovedati nadaljnjih korakov. Še vedno gre za 'hišno produkcijo', ki glasbi Ane Pupedan izredno dobro pristaja, saj bi ob pretirano polikani produkciji lahko kaj kmalu prestopila mejo neodvisne periferijske produkcije z alter držo in se izgubila v poplavi radijskih popevk domače mainstream produkcije. To je glasba, ki nikoli ni stremela k vzorcem in se ni nikoli podrejela zunanjim interesom. Ana je tudi z albumom Na domači brjači pokazala, da ji še ni zmanjkalo idej, akordov, linij, ritmov in besed, in da je po sedemnajstih letih še vedno v dobri formi. Ana ostaja alternativna in je istočasno komercialna, po svoje prijazna, a direktna in kritična, skratka takšna, kot je vedno bila – spontana in nepredvidljiva.

V primeru slabega vremena odkorakajte proti kulturnemu domu Trzin, kjer vas čaka zabava pod streho. Vstopnine ni.

Strogo zaupna komična politično-klošarska peripetija

AFERA POUHN KUFR

V času, ko svet in našo državo pretresajo razne afeze, ki nam že pošteno načenjajo živce, so v KD Janeza Jalna prišli na sled aferi vseh afer: Aferi pouhn kufr. Vse podrobnosti o tej aferi, ki se je zgodila v Sloveniji, je popisal „privatni detektiv“ Iztok Lovrič (avtor teksta). Njegove zapiske so naši specialni agenti KD Janeza Jalna (izvajalci) in jih v trenutku dešifrirali. Presenečeni so bili nad vsebino teh zapiskov, zato so se odločili, da vse te podatke posredujejo javnosti. Samo kako? Ker televizijo in tiskane medije obvladuje politika, "un ta mal ta siv pa un ta plešast", so se odločili, da bodo celotno zgodbo povedali na gledališkem odru. To!!! Ideja stoletja!!! Na pomoč pri podajanju pravih in nepravilnih informacij jim je priskočil Gojmir Lešnjak Gojc (režiser). Javnosti lahko tako brez cenzure pokažejo, kaj se je dogajalo v znanem ljubljanskem parku in za debelimi zidovi varnostnih agencij. Skratka, pred vami je razkritje afeze, ki bo še dolgo burila vrhove slovenske politike. Da pa dogajanje ne bi bilo sumljivo, so celotno zadevo prikrili s poročanjem naše TV ekipe o vstopu Republike Hrvaške v EU.

STROGO ZAUPNO - Ste kdaj razmišljali, kdo nas nadzira in koliko? KDO SO TI LJUDJE? Koliko tajnih služb je pri nas in v svetu? Kaj se agenti pogovarjajo med seboj? Se poznajo tudi z agenti tujih tajnih služb? Kaj je njihova naloga in komu služijo? Bi lahko prav te službe onemogočile vstop naših sosedov v evropske povezave? Od kod novinarjem vsi tajni podatki? In kaj imajo opraviti z vsem tem kralji ulice? Vse to boste izvedeli ob ogledu komedije Afera pouhn kufr

(s komentarjem), ki bo v okviru Trznfesta na sporedu v nedeljo, 1. junija, ob 20. uri, za vstop v kulturni dom pa vam ne bo treba odšteti niti evra. Zaželeno so rezervacije na: rezervacije@kud-trzin.si.

Predstavili se bodo najmlajši trzinski gledališčniki

KUD Franca Kotarja/Mini dramska šola: Kdo si upa podreti vigvam?

Otroško igro Kdo si upa podreti vigvam? bodo premierno prikazali mladi igralci v starosti 6 do 12 let, ki so v tem šolskem letu pričeli obiskovati nov program organizatorja KUD Franca Kotarja – Mini dramsko šolo. V tem času so se že dodobra spoznali in se uigrali, tako da je pričakovati lep prikaz tega, kar so se v tem času naučili. Pod mentorstvom Saše Hudnik in Ksenije Dvoršak so pripravili predstavo, njeno skrajšano vsebino bi lahko povzeli nekako takole: Pomlad je tu, bližajo se prvomajski prazniki. Na poti iz šole otroci v trenutku navdihajo postavijo vigvam, da ga bodo med prazniki

uporabili za igro. Ko se odpravijo domov z obljubo, da se tam dobijo zopet naslednji dan, ne slutijo, da jih bo na mestu, kjer je bil postavljen vigvam, pričakalo razdejanje. Skupaj z živalmi, ki so bile priča nesramnemu dejanju, se odločijo, da tega ne bodo dopustili ... V vlogi strašnega zajca boste videli Ajdo Bolčina, pogumna srna je Tara Djordjević, Veliki mišek Nian Jurak, plašna veverica Zara Kolenc, zvito lisico igra Maša Matjaž, črmlja Maks Lajovic, v vlogi risa je Kaja Pavlišič, brez četvorke mravljič Tie Lipovšek, Trini Osolin Manevski, Brine Rutar in Hane Šinko ter Boža Straha (Lian Manevski) in Jake Neveniča (Žak Župan Galunič) pa predstava ne bi bila popolna, saj je vsak od mladih igralcev osmisli svoj lik in ga vpel v zgodbo, v kateri igralci tudi plešejo in prepevajo.

Avtorsko ekološko usmerjeno predstavo Mini dramske šole Kdo si upa podreti vigvam? si boste ogledali v četrtek, 5. junija, ob 18. uri v kulturnem domu v Trzinu. Vstop s prostovoljnimi prispevki. Zaželeno so rezervacije na: rezervacije@kud-trzin.si.

(bl)

Prve trzinske igre brez meja!

Letošnji trzinski festival, po novem imenovan TrznFest, si razširja obzorja. Prav poseben in unikaten dogodek bo nedvomno letošnja glavna novost, Ledena dirka. Tesno povezana z zgodovino Trzina upa, da se uveljavi in postane tradicionalni dogodek za nadaljnja leta. Dogodek bo tekmovanje dvojic na krožni dirki čez drn in strn. Vsaka dvojica bo morala do cilja na posebnih nosilih prenesti kocko ledu in spotoma premagati nekaj ne pretežkih, a zabavnih ovir. Za končni rezultat se bosta štela na cilj prinesena količina ledu in čas, v katerem bo premagana proga. Prave pravcate igre brez meja, v katerih lahko sodeluješ tudi ti! Vse, kar potrebuješ, je partner in velika vreča sproščenosti za zabavo. Ti bo uspelo priti mimo ovir, ne da se led razbije? Preizkusi svoje sposobnosti v soboto, 24. maja, ob 16. uri na štartu pri glavnem odru festivala in si prisluži nagrado. Prijave so možne na www.kud-trzin.si. Udeležba je na lastno odgovornost. Vsi tekmovalci morajo biti prisotni pol ure pred začetkom. V primeru dežja ledena dirka odpade.

Ana Pirc

Nov uspeh domačega kulturnega društva

Samorilec gre naprej!

S predstavo Samorilec so se trzinski gledališčniki tudi letos uvrstili na regijsko tekmovanje Linhartovega srečanja ter tudi na Festival gorenjskih komedijantov. Po besedah območnega selektorja Petra Militareva, ki je tudi sam pisec in režiser gledaliških tekstov, je trzinska ekipa neprimerljiva, saj predstavo igra s sproščeno natančnostjo. Za

KUD Franca Kotarja bo **sobota, 21. junij**, tisti dan, ki jih po ogledu državnega selektorja (lani je bil to Marko Bratuš, sedanji direktor gledališča Glej) lahko privede na državno tekmovanje v Postojni. Predstavo bodo 21. junija 2014 igrali na zunanjem prizorišču gledališča na Dobu pri Domžalah **ob 21. uri**. Pridite navijati in se nasmejati!

Ekperimentalni teater

Raziskovanje novih metod preko igre, ki služijo poslušanju soigralca, medsebojnemu zaupanju, iznajdljivosti in gibalni mehкости na odru KUD-ovci odselej izvajajo eksperimentalne vaje. Pod vodstvom »starega mačka« tako v igri, improvizaciji in vodenju (špikerstvu) Osmirja Ružniča-Ružka ob ponedeljkih kot prve potekajo vaje iz improvizacije, ki se jih z veseljem udeležujejo člani KUD-a in si tako krepijo igralsko znanje kot tudi fizične sposobnosti, saj jih Ružko vsakokrat za ogrevanje »žene« en krog po Trzinu. »Telo je igralčev aparat, ki ga moraš vključiti, da na odru potem deluje,« je tek po Trzinu argumentiral Ružko, udeleženci pa so, ko so prišli do sape, spoznali, da je temu res tako, ko so tako lepo ogreti na odrskih deskal trenirali še jezik in možgane.

(bl)

Zabava za najmlajše

Najzahtevnejša in istočasno najlažje zadovoljiva publika so mali razigrani sončki, ki ljubijo predstave in igre. Organizatorji nikakor niso pozabili nanje in so se letos prav posebej potrudili. Na prvi dan (sobota, 24. maja) festivala TrznFest sta na sporedu dve otroški predstavi. V primeru slabega vremena bosta dogodka izvedena v kulturnem domu.

Glavni oder ob 18. uri

VRTEC Trzin, skupina Črmlji: SAPRAMIŠKA

Miška dobi tri slatne lešnike, a do okusnega jedrca žal ne more, ker si zlomi zob. Začne se iskanje prijateljev, ki bi ji pomagali pri grizenju lešnikov. Veverica lešnik poje, žaba pa ga izgubi. Zdi se, da je vsak trud zaman, kljub žalosti pa se miški le nasmehne sreča, ko njen jok zasliši mišji strahec. Ta jo obdari s čarobnimi lešniki večnega leskovega grma. In Sapramiška postane naj-srečnejša miš na svetu. Režija in priredba, kostumografija – Tina Lamprecht; scenografija in glasbena spremljava – Maruša Peklaj, Tina Lamprecht; glasbena spremljava – Maruša Peklaj, Tina Lamprecht; igrajo: Sapramiška – Taja Jamnik, veverica – Erik Žnider, žaba – Zoja Mrak, detel – Jakob Šernek, mačka – Maja Trojanšek, mišji strahec – Ruby Redja; pravljico bere – Tina Lamprecht; zbor – Maša Tarle, Matej Verbovšek, Eva Lisjak, Naja Rihter, Matevž Glivar, Lian Antonijević, Lara Schoss, Pika Prosenik, Lan Brozovič, Filip Kolenc, Kaja Remec; instrumentalisti – Martin Gerkišič, Manca Martina Nemanič, Peter Kostanjšek, Jan Zobavnik, Tai Teslič, Alina Sodin, Nal Švent.

Glavni oder ob 18:30

Družinsko gledališče Kolenc: MAČEK MURI

Maček Muri je najbolj znan prebivalec Mačjega mesta. V napeti detektivski predstavi spoznamo ne le njega, ampak prav vse njegove prijatelje: muco Maco, muco Lizo, mačka Rigoleta, kuharskega mojstra Žaneta ... Maček Muri išče kroniko je animacijska in poučna igrlica, kar pomeni, da ji tudi mlajši otroci z zanimanjem in z lahkoto sledijo, primerna pa je za otroke od 3. leta dalje. Z velikaaansko maskoto mačka Murija se bodo otroci po predstavi lahko tudi fotografirali! Igrajo: Lovro Lah, Anka Kolenc, Zvone Kolenc

Ana Pirc

Glasbeniki in pol

Na prvi večer festivala nas bo zabaval in razvnel koncert skupine Manouche na glavnem odru (v primeru slabega vremena v kulturnem domu). Zasedba Manouche trenutno spada med najbolj vroče in zaželene glasbene skupine v Sloveniji. Bend se spogleduje z različnimi stili, najlažja opredelitev pa bi bila kot electro-gypsy-swing. Širšemu občinstvu so se predstavili po prvih dveh singlih Kje si Lubi in Bi šla naprej, na približno 70 koncertih. Skupina pripravlja tudi že drugi CD, ki bo predvidoma izšel letošnje jesen. Zasedba: Robert Pikel – vokal, kitara; Petra Trobec – harmonika, vokal; Luka Ipavec – trobenta, vokal; Marco Grabber – DJ; Krešimir Tomec – bas. Hvalevredni glasbeniki z zavidljivim številom nastopov na odrih doma in v tujini. Tako oblecite frfotajočo pikčasto obleko, si nadenite dedkovo kravato, izkoristite priložnost za bisere in pridite s perjem v laseh na viharno zabavo tridesetih. Se vidimo v soboto, 24. maja, ob 20.30! V primeru slabega vremena seveda v kulturnem domu Trzin.

Ana Pirc

Preživljanje večera v dvoje

Za vse poparčkane s Hitrih zmenkov in vse ostale se bo romantično obarvan drugi dan festivala (nedelja, 25. maj) nadaljeval na glavnem odru. V primeru slabega vremena bosta oba dogodka v kulturnem domu.

Ob 20. uri

Pripovedovalski variete: KD Priden možic – Vroča župa

Prvi dogodek bo bolj zabaven in aktiven, z najbolj rock'n'roll pripovedovalskim duetom. Svojo pot je začel na enem od začetnih Pravljicnih rešetanj na Metelkovi. Simpatična mladeniča, ki zašarmirata publiko z globokimi pogledi, donečimi resonancami glasov in prikupnim spogledovanjem. Rok Kosec, preverjeni špiker, ter Goran Završnik, glasbenik in neusliščan poet, ki glasbene spremljave tke na legendarno Orlek harmoniko. Pravljicnim pravovernikom belita lase, hkrati pa vsakič znova presenetita z domiselno interpretacijo. Na zunaj skromna povzpnetnika iz delavskih družin se pred težavami sodobnega sveta zateketa v svet pravljic. Iz teh kujeta mogočno orožje norega sveta – nebrzdano domišljijo. Pravljicni duet, ki trga gate in navdušuje tudi stare mame in ate! Zasedba: Rok Kosec – interpret; Goran Završnik – glasba, interpret

Ob 21. uri

Koncert Radia Mondo

Zadnji dogodek dneva bo lepo zaključil romantično nedeljo z intimno energijo in zaljubljeno atmosfero. Skupina izvaja glasbo, ki je prava mešanica nagajivega kabareja, šansona, pripovedk in poskočne, a včasih otožne popevke. To je bend uličnih samoukov in čisto zaresnih glasbenikov, ki so jih takoj po prvih taktih njihovega ustvarjanja sprejeli tudi na Slovensko popevko 2014. Zasedba: Matej Mijatovič – vokal, kitara; Andraž Kržič – klavir, vokal; Nika Halas – violina; Polona Petrovič – kontrabas, vokal; Krešimir Jadronja – tolkala, vokal; Rok Erjavec – kitara, vokal.

Ana Pirc

Že nekaj časa pretoplo

Ko smo se aprila že lepo navadili na toplo vreme, nas je nekoliko osvežil začetek maja. Takole na oko kaže, da bo vsaj tale maj morda le prvi temperaturno »zmeren mesec« po lanskem septembru. O spremenljivem prazničnem vremenu, delavskih pravicah in vladnem »cunami« skoraj mesec dni kasneje ne gre izgubljeni besedi, ali pač? To, da nas ima vreme za norca, še nekako sprejmemo, da pa še naprej brijejo iz nas norce politiki – tako res ne gre! Preveč je naključij, da bi bilo vse, kar se dogaja, res, resnično in pravično. Ko boste brali te vrstice, bo prireditev ob občinskem prazniku že za nami, občina pa brez prvonagrajenca – z nazivom častni občan. Ga res ni junaka ali junakinje med Trzinci oziroma društvi, ki bi ga letos nekdo predlagal, ali res nimamo nikogar, ki bi si to zaslužil? Po svoje je tudi to odraz vse bolj v nebo vpijoče individualizacije družbe. Najprej jaz, potem dolgo nič in nato morda še kdo drug. Dobro, najbližji domači, morda tudi sosedi, to še, vsi drugi pa so že »predaleč«, da bi bili vredni naše pozornosti. Ne samo v knjigi obrazov (na družabnem omrežju Facebook ali Obrazniku), tudi v vsakdanjem življenju smo čedalje bolj »selfiji« (iz angl. self – poedinec, svoja osebnost, jaz, egoist), in ne le takrat, ko fotografiramo sami sebe in se damo v spletno izložbo – tako in takrat, ko nam je to prav oziroma da nas drugi vidijo take, kot si želimo sami, namesto da bi nas drugi videli take, kakršni smo v resnici ...

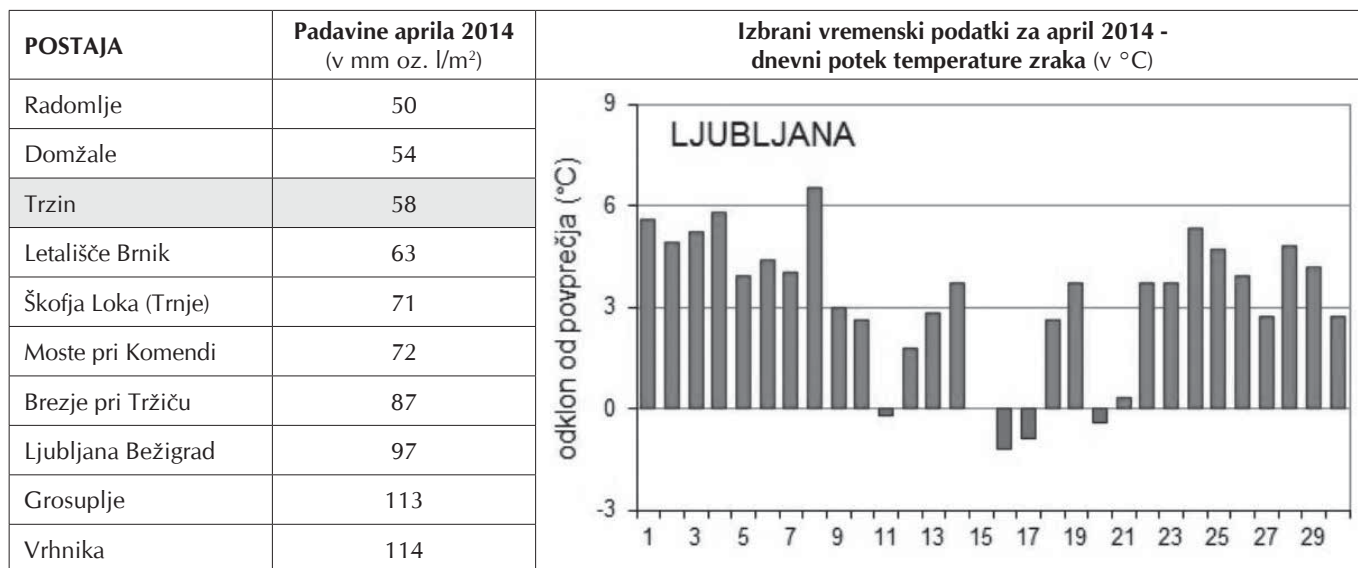
Če je bilo aprila težko napovedovati vreme zaradi njegove muhavosti, pa smo že prvi teden po praznikih lahko zaslutili, da bo sedanjí »vrhovni« Trzinec dahnil zanj (in tudi za marsikaterega drugega Trzinca/-ko) usodni da ter nas popeljal v vnaprejšnje čase na županskem stolčku še v peti (razen medijsko odmevnega kandidata ni od drugih pol leta pred odločanjem ne duha ne sluha, čeprav pravi ljudski glas, da jih bo mnogo ...) mandat. Kako drugače naj si razlagamo asfaltiranje preostanka Ljubljanske ceste v tednu pred Florijanovim sejmom in barvanje oznak v tednu občinskega praznika? Kakorkoli že, za avtorja teh vrstic je pomembno, da je dobil stavo, ki jo je sklenil s prijateljem minulo jesen, ko so nas asfaltirali le »na grobo« in so dejali, da je za fino asfaltno prevleko že premrzlo. In to ob dejstvu, da imamo že skoraj leto dni opravka s pretoplimi meseci (izjema je bil lanski september) glede na dolgoletno povprečje. Vroče bo tudi še vse do konca leta, ko imamo najmanj tri volitve in en posvetovalni referendum – bodite pozorni na besedico najmanj. Tele vrstice nastajajo pri severnih, »jodlnovih« sosedih, kjer imajo trenutno precej cenejše naftne derivatve in višje osebne prejemke, predvsem pa se pri njih vse spleča, pri nas pa skoraj nič, saj je vse

predrago ali pa premalo zanimanja. Tole seveda ni poziv za še (najmanj) en referendum o priključitvi k rajni deželi, ki smo ji obrnili hrbet šele pred slabim stoletjem, temveč za to, da se zavemo tega, da smo država mi sami, in da ne bo storil nihče ničesar namesto nas, zato moramo to storiti mi sami!

Pomladno razpoloženje nas je spet zaneslo stran od rdeče niti rubrike, ki jo berete, zato se raje vračamo v varno zavetje ustaljenega vremenskega paberkovanja. Aprila so bile padavine pogoste, ne pa obilne. Sončna obdobja so pogosto prekinjali oblaki, ki pa padavinsko niso bili preveč radodarni. Tudi minuli mesec so prevladovali nadpovprečno topli dnevi, nekaj dni je temperaturni odklon v Ljubljanski kotlini celo presegel 6 °C nad dolgoletno povprečje. Nekaj dni pa se je povprečna dnevna temperatura spustila tudi nekoliko pod dolgoletno povprečje. Povprečna temperatura zraka je močno preseгла dolgoletno povprečje, v večini krajev se letošnji april uvršča med pet najtoplejših od sredine minulega stoletja. Padavin smo imeli nekoliko manj od dolgoletnega povprečja, natančneje dve tretjini do tri četrtine pričakovanih, za kar so v naših koncih zadoščale količine 50–70 mm. Vendarle pa je bil »zaostanek« za dolgoletnim povprečjem povsem v mejah običajne aprilске spremenljivosti oziroma muhavosti (morda bi mu zato lahko rekli kar ženski mesec ...). Tudi vreme na Florijanovem sejmu je bilo »žensko«, a na srečo le na nedeljski oziroma drugi sejmski dan. Čukov se pač ni upalo zmociti ...

Podrobnejši vpogled v vremensko statistiko nam pove, da smo imeli aprila 16 padavinskih dni, največ – nekaj čez 10 mm – pa je padlo tik pred prazniki oziroma 28. aprila. Imeli smo dva dneva

Preglednica: Padavine in temperatura zraka aprila 2014 na širšem območju Ljubljanske kotline oziroma v Ljubljani (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko.)

s slano (zadnjega 18. aprila) ter po šest nevihtnih in meglenih dni (megla je bila seveda le kratkotrajna). Po zelo toplem marcu je torej april lepo nadaljeval pohod prezgodnje pomladi, saj je vse naravno rastle prehitevalo za 2–3 tedne (prvi bezeg je cvetel že okrog florjanovega). Bilo je nekaj strahov pred aprilsko pozebo, a razen nekaj malega slane tu in tam smo jo dobro odnesli. Začel se je s precej sončnim in toplim vremenom, druga polovica pa je bila precej bolj muhasta in skoraj vsak dan je deževalo. Kljub veliko padavinskim dnevom pa padavin ni bilo veliko, velikokrat je padlo le za vzorec

dežja. Ob koncu meseca so se pojavljale precej močne nevihte, a večinoma le v okolici. Naj vas mesec ljubezni ponese na krilih toplote in bolj sušnega vremena (no ja, ledenjaki in Zofka pač ne smejo zatajiti, lahko le prehitevajo ali pa zamujajo ...) v še lepše čase najsvetlejšega meseca v letu, ko se ob kresi dan obesi. Do takrat se bo vreme itak še velikokrat zasukalo, še dobro, da se bo prav vsak dan proti večeru in postopoma (s-)temnilo vse do nižin.

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

Poziv lastnikom gozdov za sanacijo po žledolomu

Na območju ljubljanske enote Zavoda za gozdove Slovenije je bilo v okviru sanacije gozdov po februarjem žledolomu do začetka aprila 2014 posekanih 264.000 m³ lesa. Ta količina predstavlja polovico rednega letnega poseka, obenem pa številka pokaže, da je bilo do zdaj posekanih le 11 odstotkov v žledolomu podrtih oziroma polomljenih dreves. Na Zavodu za gozdove Slovenije, Območna enota Ljubljana, se zavedamo problemov, ki nastopajo pri organiziranju oziroma izvedbi sečnje ter spravila in prodaje lesa, zato pozivamo lastnike gozdov, naj se po pomoč obrnejo na pristojne revirne gozdarje oziroma naj poiščejo potrebne informacije na spletni strani Zavoda za gozdove Slovenije.

Na področju, katerega pokriva Zavod za gozdove Slovenije, Območna enota Ljubljana, (osrednji del Slovenije, v grobem med Kamnikom in Ivančno Gorico, med Logatcem in Hrastnikom), je bilo po končni oceni v žledolomu poškodovanih kar 2.407.000 m³ lesne mase, od tega 691.000 m³ oziroma 29 odstotkov iglavcev. Za najbolj poškodovana območja gozdov so bile izdane generalne odločbe o izvedbi sanitarne sečnje poškodovanih dreves v žledolomu, za manj poškodovana območja pa individualne odločbe. Po teh odločbah morajo lastniki opraviti sanitarno sečnjo in preventivna varstvena dela oziroma zagotoviti njihovo izvedbo. Do 15. maja 2014 morajo posekati in izdelati poškodovane iglavce, odpeljati posekan les iz gozda in vzpostaviti gozdno higieno. Listavce je treba pospraviti do konca leta 2016.

Do začetka aprila 2014 je bilo v okviru sanacije na ljubljanskem območju posekanih 87.000 m³ iglavcev in 177.000 listavcev. To skupaj predstavlja le 11 odstotkov poškodovane lesne mase. Posebej zaskrbljujoče je, da je posekanih le 13 odstotkov poškodovanih iglavcev, da so torej za sanacijo ostalih 87 odstotkov na voljo le še trije tedni. V primeru, da se bo sečnja zavlekla, obstaja nevarnost ekstremne namnožitve podlubnikov in s tem dodatnega pustošenja gozdov.

Lastniki gozdov, ki bodo sečnjo opravili sami, naj se dela lotijo čim prej. Pri tem jim ni treba čakati na revirnega gozdarja, temveč morajo le pridobiti generalne usmeritve za posek na krajevni enoti zavoda, ki je odločbo izdala. Tja morajo sporočiti tudi začetek sečnje, v roku 8 dni po končanih delih pa poročati o obsegu sečnje ter o drugih ukrepih.

Nato naj redno (vsaj enkrat na tri tedne) pregledujejo svoje gozdove, da bodo pravočasno opazili morebitne napade podlubnikov.

Lastnike gozdov, ki sami sanacijskih del ne zmorejo opraviti oziroma zaradi najrazličnejših vzrokov še niso uspeli sanirati svojih gozdov ali niso organizirali sanacije, pozivamo, naj se

čim prej obrnejo na pristojne krajevne enote Zavoda za gozdove Slovenije oziroma na revirne gozdarje. Ti jim bodo svetovali glede izvedbe del, iskanja izvajalcev del in prodaje lesa.

Informacije v zvezi s tem so dostopne tudi na spletni strani Zavoda za gozdove Slovenije pod naslovom »Pregled potreb po sanacijskih delih v gozdovih« na <http://www.zgs.si/slo/aktualno/novice/index.html>. Generalne odločbe in vse ostale informacije v zvezi z žledolomom se nahajajo na naslovu <http://www.zgs.si/slo/delovna-podrocja/varstvo-gozdov/zledolom-v-sloveniji-2014/index.html>.

Marijana Tavčar, univ. dipl. ing. gozd.

Višja sodelavka II

e-mail: marijana.tavcar@zgs.gov.si

tel.: +386 1 24 10 622, gsm: +386 41 657 239

fax: +386 1 24 10 640

Zavod za gozdove Slovenije, Območna enota Ljubljana
Tržaška 2, 1000 Ljubljana

DL DRŽAVLJANSKA LISTA

DRŽAVLJANSKA LISTA IN ZAVEZNIŠTVO LIBERALCEV IN DEMOKRATOV ZA EVROPO

LIBERALS DEMOCRATS PARTY

1. Banko PLIČANIČ
2. Polonca KOMAR
3. Marko PAVLIŠIČ
4. Vesna ALABER
5. Milan DUBRAVAC
6. Emina HADŽIĆ
7. Marija BRAČKA
8. Miha ISTENIČ

 Twitter
@markopavlisic

 Program
www.markopavlisic.eu

S PREFERENČNIM GLASOM ODLOČILNO VPLIVATE NA IZVOLITEV KONKRETNE OSEBE.

 Alliance of LIBERALS and DEMOCRATS for Europe PARTY

MARKO PAVLIŠIČ

DA BO TRZIN ZASTOPAN TUDI V EU PARLAMENTU!

Kako je župan Peršak podarjal občinska zemljišča

Pravijo, da prilika dela tatu. Tako se je pred leti prilika ponudila v obliki kupoprodajne predpogodbe med podjetjem Biring in staro skupno občino Domžale. V predpogodbi se je takratna Občina Domžale zavezala, da izroči podjetju Biring 1500 m² občinskega zemljišča v zameno za ureditev struge odvodnika meteornih voda na severu OIC Trzin.

V kupoprodajni predpogodbi med drugim piše: "Pogodbeni stranki se sporazumeta, da se vrednost zemljišča upošteva kot sofinančerski delež Občine Domžale pri ureditvi struge odvodnika meteornih vod na severnem delu OIC Trzin." Datum podpisa te predpogodbe na kopiji, ki sem jo dobil na Občini, ni jasno razviden. Jasno je vidno 27. 5., ni pa jasno, ali gre za leto 1996 ali 1998.

Kakorkoli že, ta predpogodba opredeljuje samo predmet predpogodbe. Gre za strugo odvodnika meteornih voda na severu OIC Trzin. Ni pa v predpogodbi jasno opredeljeno, kje naj bi ta struga odvodnika odvajala vodo. Logičen odgovor je lahko samo eden. Ker je takrat podjetje Biring načrtovalo v severnem delu OIC izgradnjo nekaj večstanovanjskih stavb in izgradnjo privatnega doma upokojencev, je bila ureditev struge odvodnika meteornih voda lahko namenjena kvečjemu odvodnjavanju meteorne vode z območja, kjer je Biring načrtoval gradnje.

Podjetje Biring izgradnje načrtovanih stavb v severnem delu OIC Trzin ni nikoli realiziralo, očitno tudi ni naredilo struge odvodnika meteornih vod, saj ob večjih deževjih vidimo, da je to območje poplavljenno (ob začetku bele ceste). Predpogodba o oddaji občinskih zemljišč podjetju Biring je torej postala brezpredmetna. Toda ne za "iznajdljive" fante.

Župan Anton Peršak je 23. januarja 2009 sklenil s podjetjem Biring kupoprodajno pogodbo, v kateri je navedeno, da bo Občina Trzin izpolnila predpogodbo še stare skupne občine Domžale in izročila podjetju Biring približno 1500 m² občinskega zemljišča, ker je podjetje Biring zgradilo most čez potok Blatnico (most je dobil uporabno dovoljenje 20. junija 2001) in pokrilo dele struge potoka Blatnica pri Kalcerju in pri bencinskem servisu.

Že pri sami sklenitvi te kupoprodajne pogodbe je župan Peršak prekršil Statut Občine Trzin, ki določa, da mora župan pogodbe večje vrednosti najprej predstaviti na seji občinskega sveta in šele po soglasju občinskega sveta z vsebino pogodbe jo lahko potrdi s svojim podpisom. Župan

Peršak tega ni storil, še več, ko smo naslednji mesec na seji občinskega sveta obravnavali to zadevo, je skrival že podpisano pogodbo z Biringom kot tudi staro predpogodbo še skupne občine Domžale. Dejal je le, da je Občina Trzin dolžna izpolniti predpogodbo predhodne občine in da je most več vreden kot zemljišče, ki ga bo občina dala Biringu za izgradnjo parkirišč.

Še tako tehtni argumenti na sejah občinskega sveta le izjemoma preprečijo sprejetje županovih predlogov sklepov. Lahkoverna večina (verjetno je med njimi več preračunljivih kot lahkovernih) županu naklonjenih občinskih svetnikov običajno komaj čaka, da se razprava zaključi, da lahko dvigne roko v potrditev županovih predlogov. Kdor velikokrat nasprotuje županovi samovolji, ki je nikoli ne zmanjka, tvega, da se o njem po Trzinu razširi glas, da je nergač, konfliktna oseba itd.

Kljub hlapčevski drži večine v občinskem svetu županu po zakoniti poti (da bi pred podpisom pogodbe z Biringom na seji občinskega sveta predstavil obe pogodbi) ne bi uspelo prepričati občinskega sveta, da bi dal Biringu 1500 m² občinskega zemljišča za delo, ki ga Biring ni opravil, kot velja predpogodba s staro skupno občino Domžale. Župan ni tvegala, ampak je

pogodbi prikrival. Gradivo za odločanje o tej zadevi smo dobili na mizo tik pred sejo občinskega sveta, seveda brez pogodb. Županu je taktika uspela.

Dejstvo je, da podjetje Biring ni zgradilo novega mostu zaradi potrebe občine, saj je bil most preko Blatnice že zgrajen le 50 m stran. Podjetje Biring je most in strugo Blatnice prestavilo zaradi lastnih potreb, da je lahko skompletiralo parcele, na katerih sta sedaj Kalcer in bencinski servis, katerih lastnik je bil takrat.

Upam, da bo nekega dne roka pravice segla tudi do Antona Peršaka.

Pri nas kljub vsem pompu o borbi proti korupciji naša država še ni zmogla prvega koraka, ki so ga na hrvaškem že sprejeli. Tam dejanja korupcije ne zastarajo. Pri nas imajo politiki na oblasti, ko govorijo o borbi proti korupciji, očitno še vedno fige v žepu. Dokler ne bo storjen ta korak, ima korupcija še vedno domovinsko pravico v naši državi in kot kaže, žal, tudi v naši lepi občini.

Pogodbe, omenjene v gornjem sestavku, si lahko ogledate na spletni strani naše liste www.zazelenitrzin.si.

Peter Kralj, Za zeleni Trzin

Akcija ali apatija? Odločitev, ki določa prihodnost. NAŠA POGODBA ZA SLOVENIJO:

8

- ▶ pravna in pravična država za vse, ne le za izbrance;
- ▶ ustvarjanje pogojev za rast in nova delovna mesta so garancija za varno starost;
- ▶ pomoč in upanje za mlade, ki so danes prisiljeni zapuščati našo domovino;
- ▶ pomoč pri črpanju sredstev EU za kakovostnejše življenje na vseh področjih;
- ▶ domoljubje naj postane temeljna državljanska vrednota vseh generacij.

OBDRŽITE TO POGODBO IN NAS DRŽITE ZA BESEDO! 25.5. bo odločal vaš glas.

SLOVENIJA V SRCU

Načrtno oblikovanje telesa

poletna akcija 50% ceneje

1 konfekcijska številka manj pri 8 obiskih
odprava maščobnih blazinic tam, kjer vas najbolj
motijo (zadnjica, trebušček, boki, noge)

namesto ~~270 EUR~~
samo 135 EUR

Studio Trzin

t 041 538 514

www.deval.si

GOSTINSKI LOKAL V IOG TRZIN

ODDAM

041 663 199

5 sek

Ali ste vedeli, da v povprečju uporabnik
zapusti neučinkovito spletno stran že v 5 sek.

Želite več kupcev???

... zvišanje prodaje...

z pomočjo naših spletnih strani???

IZDELAMO

MI

SVETUJEMO

VZDRŽUJEMO

SPLETNE STRANI

naj bo vaša spletna stran **prijazna** do uporabnika...

prijazni s časom

041617927

www.grafex.si

grafex agencija